

la cei trei inculpați, în raport de dispozițiile art. 118 alin.1 lit. e, teza finală, din Codul penal.

Pozițiile inculpaților în raport de aceste fapte au fost similare celor expuse la punctele anterioare și comportă aceleași discuții, pe care Curtea nu le-a mai reluat.

VI. În ceea ce privește activitatea de inducere în eroare a Clubului Dinamo București cu ocazia transferului jucătorului profesionist de fotbal Cernat Florin la clubul Dinamo Kiev din Ucraina, activitate ilicită în care au fost implicați de asemenea inculpații Borcea Cristian, Becali Ioan, Becali Victor și Stoica Mihai, Curtea a reținut următoarea situație de fapt:

La data de 13.06.1999, C.S. Oțelul Galați a vândut drepturile de transfer asupra jucătorului de fotbal Cernat Florin aceleiași firme din Olanda - Phoenix B.V., reprezentată de Johan Versluis, pentru suma de 700.000 USD.

Ca și în cazul transferului jucătorului Arhire Iulian, această convenție nu a fost discutată, aprobată sau decisă de conducerea colectivă a clubului gălățean, fiind semnată de inculpatul Stoica Mihai, în calitate de vicepreședinte al C.S. Oțelul Galați și de martorul Ion Ionică, în calitate de președinte al aceluiași club.

Legat de acest aspect, martorul Ion Ionică a declarat că, la solicitarea inculpatului Stoica Mihai, s-a întâlnit cu acesta și cu inculpatul Becali Victor, Stoica informându-l pe martor că Cernat Florin va fi transferat la Dinamo București, transferul urmând să fie realizat printr-o firmă. Martorul a mai relatat că, în aceste împrejurări, Stoica i-a prezentat un Memorandum încheiat de Oțelul Galați cu o firmă olandeză, ce fusese adus de inculpatul Becali Victor, pe care martorul l-a semnat, documentul fiind restituit lui Becali Victor.

Inculpatul Stoica Mihai a confirmat faptul că a discutat cu Becali Ioan despre acest transfer, rugându-l să plătească un avans din cei 700.000 USD promiși pentru transfer, precum și aspectele relatate de martorul Ion Ionică legate de întâlnirea cu Becali Victor, precizând că nu a avut contact cu niciun reprezentant al firmei olandeze.

Din suma de 700.000 USD, C.S. Oțelul Galați a încasat, într-o primă fază, suma de 400.000 USD (200.000 USD la data de 15.07.1999 și restul de 200.000 USD la data de 08.11.1999), plata fiind făcută de firma off-shore din Insulele Virgine Britanice, Tierney.

Ulterior, la data de 06.12.1999, Phoenix B.V. a vândut Clubului Dinamo București 50% din drepturile de transfer asupra fotbalistului Cernat Florin, pentru suma de 350.000 USD. Această convenție a fost semnată de inculpatul Borcea Cristian, în calitate de vicepreședinte al Clubului Dinamo București.

La data de 21.01.2000 s-a încheiat și un „acord de transfer” între clubul cedent Oțelul Galați și clubul cesionar FC Dinamo București, având drept obiect transferul jucătorului Cernat Florin, începând cu data de 06.12.1999.

La data de 22.12.2000, între FC Dinamo București, reprezentat de inculpatul Borcea Cristian și Clubul Dinamo Kiev, reprezentat de firma off-shore Newport Management LTD din Insulele Virgine Britanice, s-a încheiat un contract prin care jucătorul Cernat Florin a fost transferat la clubul din Ucraina pentru suma de 1.000.000 USD.

Conform documentelor financiar contabile (f.238-263, vol.15, d.u.p.), rezultă că, din suma totală a transferului, la cererea inculpatului Borcea Cristian, Dinamo Kiev a virat în contul clubului bucureștean doar suma de 500.000 USD, iar diferența de 500.000 USD, a fost plătită de clubul din Ucraina, la solicitarea aceluiași inculpat, firmei Phoenix B.V. din Olanda.

Membrii Consiliului de Administrație nu au avut cunoștință de convențiile încheiate de Borcea Cristian cu firma Phoenix B.V., relevante în acest sens fiind declarațiile martorilor Iftimoaie Cristian Ion, Vorniceanu Marius, Popescu Dumitru, Plugaru Gheorghe, Cohn Vladimir și Stan Ion, din care rezultă că nu au discutat, aprobat sau decis aceste tranzacții.

Ca și în cazurile precedente (transferurile fotbaliștilor Ganea Ionel și Codrea Paul), Curtea a constatat că Phoenix B.V. a achiziționat și a vândut în mod fictiv drepturile de transfer, concluzie dedusă din modul similar în care au acționat inculpații.

Astfel, firma olandeză nu a acționat în numele său, ci pentru firmele off-shore Tierney și Star Advisors din Insulele Virgine Britanice.

De asemenea, în contractul încheiat între Dinamo București și Dinamo Kiev nu există nicio mențiune cu privire la faptul că Dinamo București ar fi deținut doar 50% din drepturile de transfer ale jucătorului Cernat Florin, aspect care confirmă caracterul fictiv al Memorandumului pe care îl încheiase anterior cu Phoenix B.V.

Faptul că această firmă a fost folosită în scopul fragmentării și virării sumei de 500.000 USD, cu intenția ca aceasta să fie returnată inculpaților, dar pe un alt traseu, într-un cont de unde puteau retrage această sumă, este confirmată de traseul ulterior al banilor: firma olandeză a transferat, după reținerea unui comision de 2%, suma de 492.000 USD firmei off-shore din Insulele Virgine Britanice, „Star Advisors” (fostă Tierney), beneficiarii acestei sume care se cuvenea Clubului Dinamo București, fiind Becali Ioan și Becali Victor, argumentele expuse la pct.IV (transferul fotbalistului Codrea Paul) fiind valabile și pentru acest caz.

Modul de desfășurare a elaboratei activități infracționale relevă dincolo de dubiu că inculpații Becali Ioan, Borcea Cristian și Becali Victor au conceput și pus în aplicare această activitate, acționând în mod coordonat și având roluri prestabilite, iar inculpatul Stoica Mihai a avut cunoștință de natura frauduloasă a tuturor manoperelelor la care a participat atât el cât și ceilalți inculpați.

Prin acțiunile sale, inculpatul Borcea Cristian a indus în eroare și Federația Română de Fotbal, care a eliberat certificatul internațional de transfer al jucătorului Cernat Florin Lucian, la solicitarea directorului sportiv al FC Dinamo București, Dănilescu Constantin, cerere la care s-a anexat și Memorandumul fictiv încheiat între Dinamo București și Phoenix B.V. Rotterdam, Olanda, semnat de inculpat, astfel că federația a calculat un comision (12.000 USD) la o sumă de transfer mult mai mică decât cea reală.

Cum suma reală este de 1.000.000 USD, iar procentul corect perceput la acea vreme este de 10 %, Curtea a reținut că FRF a fost prejudiciată cu suma de 88.000 USD, cu privire la care a dispus confiscarea de la inculpatul Borcea Cristian, având în vedere că FRF nu s-a constituit parte civilă în cauză.

În condițiile în care nici Clubul Dinamo București nu a solicitat restituirea sumei cu care a fost prejudiciat, de 500.000 USD, a fost confiscată această sumă, în echivalent în lei, de la inculpați, potrivit art. 118 alin.1 lit.e din Codul penal și art. 33 din nr. Legea nr.656/2002 republicată pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor.

Pozițiile inculpaților în raport de aceste fapte au fost similare celor expuse la punctele anterioare și comportă aceleași discuții, pe care Curtea nu le-a mai reluat.

VII. În aceeași modalitate a fost indus în eroare Clubul Dinamo București de către inculpații Borcea Cristian și Becali Ioan, cu prilejul transferului jucătorului profesionist de fotbal Mara Bogdan, la Deportivo Alaves din Spania.

Astfel, conform documentelor transmise de către autoritățile judiciare spaniole și olandeze, la data de 29.05.2001, între FC Dinamo București, reprezentată de inculpatul Borcea Cristian și clubul Deportivo Alaves, reprezentat de președintele Gonzalo Anton San Juan, s-a încheiat un contract prin care jucătorul Bogdan Mara a fost transferat la clubul spaniol pentru suma de 1.200.000 USD.

Potrivit clauzelor contractului, această sumă trebuia plătită clubului bucureștean, în 2 tranșe: 600.000 USD la data încheierii convenției, într-un cont deschis la Banca Comercială Ion Țiriac, respectiv 600.000 USD, la data de 30.01.2002, în același cont.

Martorul Gonzalo Anton San Juan a confirmat că acest contract s-a încheiat între cele două cluburi iar ca intermediar și reprezentant al jucătorului a fost Becali Ioan.

Cu toate acestea, din suma de 600.000 USD reprezentând prima tranșă a transferului, la cererea inculpatului Borcea Cristian, în calitate de director executiv al Clubului Dinamo București, Deportivo Alaves a virat în contul clubului bucureștean doar suma de 400.000 USD, iar diferența de 200.000 USD a fost plătită de clubul spaniol, la solicitarea aceluiași inculpat, firmei Bedrijfskundig

Adviesbureau A.L. Van Duivenboden B.V., având ca acționar unic pe Johan Versluis, care a reprezentat și firma Phoenix B.V. în celelalte transferuri.

Inculpatul a justificat fracționarea acestei sume prin faptul că, la data de 29.05.2001, în calitate de reprezentant al clubului Dinamo, cu acordul membrilor Consiliului de Administrație, încheiase cu Bedrijfskundig Adviesbureau A.L. Van Duivenboden un Memorandum prin care acorda firmei olandeze dreptul de a plasa pe jucătorul Mara Bogdan, pentru o sumă minimă de transfer de 1.200.000 USD, din care, după încasare, clubul român urma să achite firmei olandeze suma de 200.000 USD.

Curtea a observat în primul rând că în contractul de transfer nu există nicio mențiune cu privire la acest aspect, martorul Gonzalo Anton San Juan, președintele Clubului Deportivo, confirmând că încheierea contractului s-a realizat doar între cele două cluburi, iar ca intermediar și reprezentant al jucătorului a fost Becali Ioan.

Mai mult, deși în Memorandum se menționează că doar după ce va încasa întreaga sumă de transfer, Clubul Dinamo va achita firmei Bedrijfskundig Adviesbureau A.L. Van Duivenboden 200.000 USD, această sumă nu a mai intrat în contul lui Dinamo, fiind virată direct de clubul spaniol, la solicitarea inculpatului Borcea Cristian, firmei olandeze.

Ca și în cazurile precedente, membrii Consiliului de Administrație al FC Dinamo București nu au avut cunoștință de convenția cu firma olandeză, relevante în acest sens fiind declarațiile martorilor Iftimoaie Cristian Ion, Vorniceanu Marius, Popescu Dumitru, Plugaru Gheorghe, Cohn Vladimir și Stan Ion.

Toate aceste elemente, precum și traseul ulterior al banilor încasați de firma olandeză de la clubul spaniol, conduc indubitabil la concluzia că înscrisul intitulat Memorandum este fictiv, ca și în cazurile precedente această firmă fiind folosită de cei doi inculpați ca paravan pentru ascunderea activității ilicite de spălare a sumei respective.

Astfel, firma olandeză nu a acționat în numele său, ci pentru firma off-shore Tierney International Limited din Insulele Virgine Britanice, în baza unui protocol de contract, datat 25.01.1999, în care se stipula că Bedrijfskundig Adviesbureau A.L. Van Duivenboden B.V. își desfășura activitățile pentru, în numele și în beneficiul firmei Tierney, primind un procent de 2% din sumele încasate.

Printr-un act adițional, datat 02.01.2001, executarea prevederilor din Protocolul inițial a fost atribuită de firma Tierney firmei Star Advisors S.A., de asemenea înregistrată în Insulele Virgine Britanice; la data de 03.10.2001 denumirea firmei Star Advisors S.A. a fost schimbată în Sport Ventures S.A.

Din suma de 199.959 USD încasată ca urmare a transferului jucătorului Bogdan Mara, firma Bedrijfskundig Adviesbureau A.L. Van Duivenboden B.V. și-

a reținut procentul de 2%, respectiv 3.959 USD iar diferența de 196.000 USD a ajuns într-un cont din Luxemburg (jurisdicție cunoscută pentru faptul că nu comunică informații privind beneficiarii reali ai conturilor bancare) deschis pe numele firmei off-shore Sport Ventures S.A. din Insulele Virgine Britanice, în final beneficiarul acestei sume fiind inculpatul Becali Ioan, argumentele din care decurge această concluzie fiind pe larg expuse la pct. III, IV și V din considerente.

Prin acțiunile sale, inculpatul Borcea Cristian a indus în eroare și Federația Română de Fotbal care a eliberat certificatul internațional de transfer al jucătorului Mara Bogdan, la solicitarea inculpatului, în calitate de director executiv al FC Dinamo București, cerere la care s-a anexat și Memorandumul fictiv încheiat între Dinamo București și Bedrijfskundig Adviesbureau A.L. Van Duivenboden B.V., astfel că federația a calculat un comision la o sumă de transfer mult mai mică decât cea reală.

Cum suma reală este de 1.200.000 USD, iar procentul corect perceput la acea vreme este de 10%, Curtea a reținut că FRF a fost prejudiciată cu suma de 24.500 USD, ce a fost confiscată de la inculpatul Borcea Cristian, având în vedere că FRF nu s-a constituit parte civilă în cauză.

În condițiile în care nici Clubul Dinamo București nu a solicitat restituirea sumei cu care a fost prejudiciat, de 200.000 USD, a fost confiscată această sumă, în echivalent în lei, de la inculpați, potrivit art. 118 alin.1 lit. e din Codul penal și art. 33 din nr. Legea nr. 656/2002 republicată pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor.

Pozițiile inculpaților în raport de aceste fapte au fost similare celor expuse la punctele anterioare și comportă aceleași discuții, pe care Curtea nu le-a mai reluat.

VIII. În ceea ce privește faptele inculpaților Borcea Cristian, Becali Ioan și Becali Victor, în legătură cu transferul jucătorului de fotbal Mitea Nicolae, de la Dinamo București la Ajax Amsterdam

Curtea a reținut, în fapt, că la data de 01.04.2003, inculpatul Borcea Cristian, în calitate de vicepreședinte al Clubului Dinamo București, a încheiat, fără acordul Consiliului de Administrație, un protocol de acord cu aceeași firmă din Olanda - Bedrijfskundig Adviesbureau A.L. Van Duivenboden B.V., prin care clubul român a vândut drepturile de transfer economice referitoare la jucătorul Mitea Nicolae, pentru suma de 125.000 USD, firma urmând să beneficieze de suma minimă investită, adică 125.000 USD sau, în cazul în care transferul jucătorului depășea suma sus-menționată, un procent de 75 % din suma de transfer, restul de 25 % urmând a fi încasați de club (filele 139 – 142, vol.16).

Privită în lumina întregii activități infracționale, Curtea a concluzionat că și această convenție a fost fictivă, inculpații intenționând să folosească firma olandeză, ca și în cazurile precedente, în scopul fragmentării și virării unei părți din

suma ce ar fi rezultat din transferul jucătorului Mitea Nicolae la clubul Ajax Amsterdam, cu intenția ca aceasta să fie returnată inculpaților, dar pe un alt traseu, prin intermediul firmelor off shore din Insulele Virgine Britanice, controlate de Becali Ioan și Becali Victor.

Acest demers al inculpaților nu a avut efectul scontat, întrucât clubul Ajax Amsterdam nu a acceptat propunerea ca transferul să fie realizat în baza unui plan în care să fie implicată firma Bedrijfskundig Adviesbureau A.L. Van Duivenboden B.V. (fila 97, vol.16 d.u.p.).

În aceste condiții, inculpatul Borcea Cristian a semnat un document prin care Clubul Dinamo București își exprima acordul privind transferul jucătorului Mitea Nicolae la orice club din țară sau străinătate, fără nicio pretenție financiară din partea clubului (fila 4, vol.16, d.u.p.).

Acordul de transfer gratuit eliberat de inculpatul Borcea Cristian a fost trimis Federației Române de Fotbal la data de 13.08.2003, prin fax, de la sediul firmei Internațional Sport Management deținută de inculpați Becali Ioan și Becali Victor, așa cum rezultă clar din antetul documentului (fila 4, vol.16).

În urma acestor manopere frauduloase, care nu au fost cunoscute de Consiliul de Administrație al Clubului Dinamo, jucătorul Mitea Nicolae a fost transferat la clubul olandez, printr-un contract încheiat la data de 1.08.2003 în Amsterdam, Olanda, între SC Becali Sport SRL, deținută de Becali Ioan și Becali Victor și Ajax Amsterdam, SC Becali Sport SRL primind de la clubul olandez suma de 720.000 euro, societatea română garantând că referitor la transferul lui Mitea la Ajax, alte sume nu sunt datorate de către Ajax către niciun alt terț sau club (filele 114-116, vol.16).

Pe lângă această sumă, inculpatul Becali Ioan a mai încasat 50.000 euro de la clubul olandez, la data de 31.07.2003 (filele 117-118, vol.16), reprezentând remunerație pentru cheltuielile făcute de inculpat în intermedierea transferului lui Mitea Nicolae, cu toate că Regulamentul F.I.F.A interzice agenților de jucători ca în cadrul unui transfer să obțină sume de bani, altele decât cele stabilite prin contractul de reprezentare încheiat cu jucătorul.

În dezacord cu opinia tribunalului, împrejurarea că în ședința din data de 05.06.2003, Biroul executiv al Consiliului director al Clubului Dinamo nu a fost de acord cu condițiile solicitate de jucătorul Mitea Nicolae pentru prelungirea contractului, nu poate echivala cu un acord valabil privind transferul jucătorului fără nicio pretenție financiară, fiind foarte dificil de acceptat din punct de vedere logic ca membrii biroului să adopte o astfel de hotărâre în condițiile în care ar fi știut că Ajax Amsterdam era dispusă să plătească suma de 720.000 euro pentru acest jucător.

Așadar, modul de desfășurare a activității infracționale relevă dincolo de dubiu că inculpații Becali Ioan, Borcea Cristian și Becali Victor au conceput și pus în aplicare această activitate, și de această dată inculpații acționând în mod coordonat, cu scopul de a induce în eroare Clubul Dinamo București, care a fost prejudiciat cu suma de 720.000 euro.

Prin acțiunile sale, inculpatul Borcea Cristian a indus în eroare și Federația Română de Fotbal care nu a încasat comisionul convenit din transfer, cauzându-se astfel o pagubă patrimoniului său de 28.800 euro, reprezentând 4% din 720.000 euro. Calculul în moneda USD arată un prejudiciu de 32.167 USD ce va fi confiscată de la inculpat, având în vedere că FRF nu s-a constituit parte civilă în cauză.

În condițiile în care nici Clubul Dinamo București nu a solicitat restituirea sumei cu care a fost prejudiciat, de 720.000 euro, a fost confiscată această sumă, în echivalent în lei, de la inculpații Becali Ioan și Becali Victor, potrivit art. 118 alin.1 lit. e din Codul penal.

Pozițiile inculpaților în raport și de aceste fapte au fost similare celor expuse la punctele anterioare și comportă aceleași discuții, pe care Curtea nu le-a mai reluat.

IX. În aceeași perioadă, clubul de fotbal Gloria Bistrița a fost indus în eroare de inculpații Păduceanu Jean, Becali Ioan, Becali Victor și Popescu Gheorghe, cu privire la suma reală de transfer a jucătorului de fotbal Sânmărtean Lucian la clubul grec Panathinaikos Atena, activitatea infracțională desfășurându-se sub paravanul societății Intermark din Olanda reprezentată tot de Johan Versluis, respectiv al firmei off-shore Sport Ventures din Insulele Virgine Britanice.

În fapt, Curtea a reținut că, la data de 14.07.2003, între FC Gloria Bistrița, reprezentată de președintele Păduceanu Jean și Clubul Panathinaikos FC Atena, reprezentat de Evangelos Samaras s-a încheiat un contract având ca obiect transferul jucătorului Sânmărtean Lucian, la încheierea contractului fiind prezenți și inculpații Popescu Gheorghe și Becali Victor, acesta din urmă semnându-l pentru inculpatul Becali Ioan (fila 62, vol.17, d.u.p.).

În contract se menționează că Gloria Bistrița are 100% din drepturile jucătorului, precum și faptul că Panathinaikos Atena va plăti, pentru transfer, suma totală de 600.000 USD, din care 400.000 USD după semnarea contractului și 200.000 USD în 15.12.2003.

În aceeași zi a fost încheiat însă un al doilea contract, având același obiect (transferul jucătorului Sânmărtean Lucian), semnat de Păduceanu Jean și Evangelos Samaras, dar care prevedea faptul că doar jumătate din suma de transfer (300.000 USD) va fi virată clubului bistrițean, iar diferența de 300.000 USD va fi plătită firmei Intermark International B.V. din Olanda(fila 65, vol.17, d.u.p.).

Inculpatul Pădureanu Jean a justificat fracționarea acestei sume prin faptul că, la data de 10.01.2001, în calitate de președinte al clubului Gloria Bistrița, încheiase cu firma Intermark un Memorandum prin care societatea olandeză a cumpărat o participație de 50% din drepturile economice ale jucătorului, pentru care se angaja să plătească clubului, înainte de data de 21 ianuarie 2001, suma de 105.000 USD.

Această convenție nu a fost discutată și hotărâtă în forul colectiv de conducere al Clubului Gloria Bistrița, din declarațiile inculpatului Pădureanu Jean rezultând că, deși a semnat convenția, inculpatul nu a avut contact cu Johan Versluis, singura legătură cu firma olandeză fiind Becali Ioan și Becali Victor.

Or, potrivit art. 23 alin. 1 lit. f) din Statutul Asociației Club Fotbal Gloria 1922 Bistrița (fila 174-189, vol. 23), consiliul director aprobă transferul jucătorilor la cluburile din România sau din străinătate, iar conform art. 23 alin.3, deciziile consiliului se iau cu majoritatea absolută a voturilor tuturor membrilor săi prezenți.

Așadar, faptul că inculpatul ar fi avut o împuternicire dată de Adunarea Generală în exercitarea atribuțiilor privind efectuarea transferurilor, nu are relevanță în cauză, câtă vreme nu există o hotărâre a Consiliului director pentru încheierea convenției cu firma olandeză, cererea de a proba existența acestui mandat fiind astfel respinsă de către Curte, prin încheierea din data de 03.10.2012.

Ca și în cazurile precedente, Curtea a constatat că înscrisul intitulat Memorandum are caracter fictiv, societatea olandeză fiind folosită în scopul fragmentării și virării unei părți din suma ce a rezultat din transferul jucătorului Sânmărtean Lucian, cu intenția ca aceasta să fie returnată inculpaților, dar pe un alt traseu, prin intermediul firmei off-shore Sport Ventures din Insulele Virgine Britanice, controlată de inculpații Becali Ioan și Becali Victor.

Conform documentelor transmise prin comisie rogatorie de către autoritățile judiciare elene și olandeze, respectiv celor provenite de la Clubul Gloria Bistrița, Panathinaikos Atena a plătit suma de 600.000 USD în două tranșe:

- Clubului Gloria Bistrița, 200.000 USD la data de 22.07.2003 prin transfer bancar, respectiv 88.500 euro (echivalentul a 100.000 USD) prin CEC, la data de 15.12.2003;

- firmei Intermark International B.V. din Olanda, 200.000 USD la 23.07.2003 prin transfer bancar, respectiv 88.500 euro (echivalentul a 100.000 USD) prin CEC, la data de 20.01.2004.

Inculpatul Popescu Gheorghe a primit de la clubul elen ambele CEC – uri, ca reprezentant al Gloriei Bistrița, deși inculpatul nu a deținut vreodată o astfel de calitate.

CEC-ul emis pentru Gloria Bistrița a fost încasat peste 5 ani, în 2008, după declanșarea anchetei DNA; astfel, martorul Petrina Valentin Marius, trezorerul

Gloria Bistrița, a declarat că a căutat înregistrarea în contabilitate a sumei de 100.000 USD datorată clubului Gloria de către clubul Panathinaikos Atena, în urma unei solicitări a D.N.A., însă nu a găsit niciun document contabil sau justificativ în acest sens și că în anul 2007 sau 2008 s-a încasat de către club suma de 88.000 Euro, echivalentul sumei în dolari, de la o societate care sponsoriza clubul.

Prin urmare, Curtea a apreciat că este inutilă administrarea altor probe din care să rezulte că această sumă a fost înregistrată în contabilitatea clubului, sau că CEC- ul a fost scontat.

Referitor la cel de-al doilea CEC, emis pentru firma olandeză Intermark, inculpatul Popescu Gheorghe a declarat că l-a lăsat la firma inculpaților Becali Ioan și Becali Victor.

Este de subliniat faptul că Intermark International B.V. transferase suma 105.000 USD, consemnată în Memorandum în contul personal al inculpatului Păduceanu Jean, la data de 16.01.2001, suma fiind încasată de clubul Gloria Bistrița după 1 an, la data de 30.12.2001, aceste date rezultând din următoarele mijloace de probă:

- extras de cont ABN AMRO BANK, nr. cont , pe numele Intermark International B.V., aferent plății sumei de 105.000 USD către dl. Jean Păduceanu cu explicația investiție jucător fotbal Sânmărtean L. Iulian FC Gloria Bistrița ;

- formular A al ABN AMRO BANK pentru plata în străinătate a sumei de 105.000 USD. Pe acest formular se menționează drept beneficiar numărul de cont deschis la ING Barrings Romania, pe numele Jean Păduceanu;

- chitanța seria BN ALA nr. 2747411 din 30.12.2001, emisă de FC Gloria Bistrița, aferentă încasării sumei de 105.000 USD, cu explicația "Transfer jucător Sânmărtean Lucian";

- fila de registru de casă aferentă datei de 30.12.2001 în care s-a înregistrat încasarea sumei de 105.000 USD și Nota contabilă nr. 66/31.12.2001, împreună cu Fișa contului 733.03 Transfer jucători, pentru anul 2001, în care s-a înregistrat în lei încasarea sumei din chitanța nr. 2747411, respectiv 3.255.000.000 lei.

Firma olandeză nu a acționat însă în numele său, ci pentru firma off-shore Tierney International Limited din Insulele Virgine Britanice, în baza unui protocol de contract, datat 19.05.1999, în care se stipula că Intermark își desfășura activitățile pentru, în numele și în beneficiul firmei Tierney, primind un procent de 2% din sumele încasate.

Printr-un act adițional, datat 19.05.1999, executarea prevederilor din Protocolul inițial a fost atribuită de firma Tierney firmei Star Advisors S.A., de

asemenea înregistrată în Insulele Virgine Britanice; la data de 03.10.2001 denumirea firmei Star Advisors S.A. a fost schimbată în Sport Ventures S.A.

Așadar, din suma încasată ca urmare a transferului jucătorului Sânmărtean Lucian, firma Intermark și-a reținut procentul de 2%, iar diferența de 196.000 USD și 86.730 EUR a ajuns în două conturi bancare deschise la Banque Privee Edmond De Rothschild Luxemburg (jurisdicție cunoscută pentru faptul că nu comunică informații privind beneficiarii reali ai conturilor bancare) deschise pe numele firmei off-shore Sport Ventures S.A. din Insulele Virgine Britanice, în final aceste sume fiind încasate de inculpații Becali Ioan și Becali Victor, argumentele din care decurge această concluzie fiind pe larg expuse la pct. III, IV și V din considerente.

Modul de desfășurare a activității infracționale relevă dincolo de dubiu că inculpații Becali Ioan și Becali Victor au fost inițiatorii și principalii beneficiari ai acestei activități, iar inculpații Pădureanu Jean și Popescu Gheorghe au avut cunoștință de natura frauduloasă a tuturor manoperelor la care au participat atât ei cât și inculpații Becali Ioan și Becali Victor.

Susținerea inculpatului Popescu Gheorghe conform căreia acesta ar fi acționat fără a avea cunoștință de manoperele frauduloase ale celorlalți inculpați nu a putut fi acceptată de către Curte, câtă vreme acesta a participat la negocierea și semnarea contractului de transfer, a primit cele două CEC-uri de la clubul grec în calitate neprobată de reprezentant al clubului român, dar având în vedere și participarea inculpatului la o activitate similară ce va fi expusă în continuare.

Apărările inculpaților Pădureanu Jean, Becali Ioan și Becali Victor, similare celor expuse la punctele anterioare, sunt în mod evident infirmate de probatoriul administrat în cauză și comportă aceleași discuții, pe care Curtea nu le-a mai reluat.

Prin acțiunile sale, inculpatul Pădureanu Jean a indus în eroare și Federația Română de Fotbal care a calculat un comision doar la suma de 300.000 USD, iar nu la suma reală de transfer, de 600.000 USD astfel că prejudiciul suferit de FRF este de 12.000 USD (diferența între suma reprezentând 4% din 600.000 USD și suma reprezentând 4% din 300.000 USD), sumă ce va fi confiscată de la inculpat, având în vedere că FRF nu s-a constituit parte civilă în cauză.

În raport de probele anterior expuse, Curtea a reținut că Gloria Bistrița a fost prejudiciată cu suma de 300.000 USD, ce va fi confiscată de la inculpați, în echivalent în lei, potrivit art. 118 alin.1 lit. e din Codul penal și art. 33 din Legea nr.656/2002 republicată pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, având în vedere că Gloria Bistrița nu s-a constituit parte civilă în cauză.

Prin activitatea ilicită desfășurată de inculpați a fost ascunsă valoarea venitului real obținut din transferul jucătorului, prin neînregistrarea de către Clubul Gloria Bistrița a sumei de 400.000 USD, bugetul de stat fiind prejudiciat cu impozitul pe profit aferent acestei sume.

Dispozițiile în materie fiscală aplicabile în cauză, respectiv Ordinul Ministerului Finantelor nr. 1591/1998, Legea nr. 414/2002 privind impozitul pe profit, cu modificările și completările ulterioare, respectiv Decizia nr. 2/2004 a Comisiei Centrale Fiscale, privind aplicarea unitară a unor prevederi referitoare la impozitul pe profit, convențiile de evitare a dublei impuneri, accize și taxa pe valoarea adăugată, publicată în M.O. nr. 376 din 29 aprilie 2004, sunt clare, rezultând fără echivoc că FC Gloria Bistrița datora bugetului de stat impozit pe profit aferent veniturilor de 400.000 USD neînregistrate, calculat prin aplicarea cotei de 25% asupra echivalentului în lei al acestei sume la cursul lei/USD valabil la data efectuării operațiunii (14.07.2003), astfel că efectuarea unei expertize financiar contabile, solicitată de inculpați, este inutilă.

Așadar, prejudiciul produs bugetului de stat este de 3.284.400.000 lei vechi, aferent anului fiscal 2003, calculat după cum urmează:

-400.000 USD x 32.884 lei/USD (curs BNR la 14.07.2003, sursa www.bnr.ro) = 13.137.600.000 lei vechi (diferența neînregistrată de venituri în echivalent lei);

-13.137.600.000 lei vechi x 25% = 3.284.400.000 lei vechi (impozit pe profit).

Curtea a apreciat că împrejurarea că inculpații Becali Ioan, Becali Victor și Popescu Gheorghe nu aveau nicio calitate la clubul Gloria Bistrița nu îi poate absolve de răspundere penală sub aspectul săvârșirii infracțiunii de evaziune fiscală, câtă vreme subiectul activ al acestei infracțiuni poate fi orice persoană fizică responsabilă penal, atunci când este vorba de ascundere a sursei impozabile sau taxabile, deoarece acțiunea de ascundere poate fi săvârșită atât în interes propriu, cât și în interesul altei persoane.

X. În ceea ce privește faptele inculpaților Copos Gheorghe, Becali Ioan și Popescu Gheorghe în legătură cu transferul jucătorului de fotbal Bratu Florin, realizat în septembrie 2003, de la Rapid București la Galatasaray Istanbul.

În fapt, Curtea a reținut că, la data de 01.09.2003, între Rapid București, reprezentat de inculpatul Copos Gheorghe și Galatasaray Istanbul s-a încheiat un contract având ca obiect transferul jucătorului Bratu Florin la clubul turc (fila 59, vol.18, d.u.p.).

Din documentele financiar contabile și de plată (filele 230 – 280, vol.18, d.u.p.) rezultă că suma reală a transferului a fost de 2.750.000 USD, în contract consemnându-se doar suma de 1.700.000 USD ce urma să fie plătită în tranșe (100.000 USD la 10.09.2003, 850.000 USD la 15.01.2004 și 800.000 USD la 30.08.2004), întrucât 1.000.000 USD au fost plătiți de Galatasaray, în numerar, la data încheierii contractului.

Astfel, clubul turc a achitat suma de transfer, după cum urmează:

- 630.230,18 USD, Clubului Rapid București, prin virament bancar (100.000 USD la data de 10.09.2003, 350.000 USD la data de 30.04.2004, 180.230,18 USD la data de 22.07.2005);

- 1.000.000 USD, cash, la data semnării contractului de transfer, inculpatului Popescu Gheorghe, sumă primită conform chitanței nr. 1556/01.09.2003 în care se menționează „*transfer fee for Florin Bratu*”;

- 250.000 USD, la data de 30.08.2004, inculpatului Popescu Gheorghe pentru Rapid, prin chitanța 1144/02.09.2004, care menționează, „s-a plătit lui Gheorghe Popescu, plată pentru bune servicii, Florin Bratu, Rapid București, 250.000 USD”;

- 200.000 USD, la data de 05.01.2005, inculpatului Popescu Gheorghe pentru Rapid;

- 150.000 USD, la data de 11.04.2005, inculpatului Popescu Gheorghe pentru Rapid;

- 500.000 USD, la data 27.02.2004, inculpatului Becali Ioan, prin chitanța 001918/27.02.2004;

- 19.762,82 USD, la data de 19.08.2005, Clubului Tractorul Brașov, reprezentând taxă de solidaritate.

Aceste date rezultă indubitabil și din scrisoarea clubului turc, datată 22.09.2005, adresată lui Philippe Bruschweiler, „Comitetul pentru statutul jucătorilor de fotbal” F.I.F.A., cu subiect „distribuire contribuție solidaritate pentru jucătorul Florin Bratu, de la Galatasaray la Tractorul Brașov, precum și din adresa nr. 2004-2/829 din 30.11.2004, emisă de Galatasaray către Rapid (președinte Dinu-Mihail Gheorghe) și Popescu Gheorghe de la Becali Sport, prin care primul club anunță destinatarul că din totalul de 2.750.000 USD, mai are de plătit 550.000 USD.

Deși pe dispozițiile de plată se menționa că sumele de bani sunt destinate Clubului Rapid București, cu excepția sumei plătite Clubului Tractorul Brașov, Rapid a încasat doar suma de 630.230,18 USD, diferența de bani fiind însoțită de inculpații Copos Gheorghe, Becali Ioan și Popescu Gheorghe.

Poziția inculpaților, în privința acestor fapte, a fost următoarea:

Inculpatul Popescu Gheorghe a recunoscut că a primit la data încheierii contractului suma de 1.000.000 USD, însă aceasta nu reprezintă în totalitate comision pentru transferul lui Florin Bratu, ci o datorie anterioară a clubului turc către inculpat. În privința celorlalte sume primite de la Galatasaray, inculpatul a susținut că Rapid București i-a acordat cu titlu de împrumut suma de 600.000 USD, fiind împuternicit să ridice această sumă de la clubul turc.

Inculpatul Becali Ioan a recunoscut că suma de 500.000 USD reprezintă o rată din contractul de transfer, însă această sumă i-a fost acordată cu titlu de împrumut de către clubul Rapid, fiind împuternicit să o ridice de la clubul turc.

Inculpatul Copos Gheorghe a declarat că a primit de la Becali Sport propunerea de transfer pentru suma de 1.750.000 USD și Biroul de conducere al clubului a fost de acord cu această propunere, inculpatul susținând că nu știe cine a încasat restul sumei de bani, întrucât era doar finanțator al clubului.

Apărările inculpaților, preluate de către prima instanță, au fost în mod evident infirmate de probatoriul administrat în cauză.

Astfel, suma de 1.000.000 USD a fost primită în numerar de către inculpatul Popescu Gheorghe, la data încheierii contractului, fiind menționată de clubul turc în evidența plăților efectuate pentru transferul lui Bratu Florin, chitanța ce atestă că inculpatul a primit această sumă de bani purtând mențiunea „transfer fee for Florin Bratu” (fila 236, vol.18, d.u.p.).

Faptul că inculpatul a plătit impozit la această sumă în anul 2006, după ce Direcția Națională Anticorupție s-a sesizat din presă cu privire la acest caz, reprezintă doar o încercare de a scăpa de răspunderea penală, neavând din punct de vedere juridic decât semnificația unei acoperiri parțiale a prejudiciului cauzat bugetului de stat.

Așadar, în lipsa vreunui mijloc de probă concludent care să susțină afirmațiile inculpatului Popescu Gheorghe cu privire la destinația sumei de 1.000.000 USD primită la data de 01.09.2003, caracterul nereal al acestora a fost considerat ca fiind evident, în opina Curții. Câtă vreme din înscrisurile aflate la dosar rezultă fără echivoc suma reală de transfer și modalitățile de plată, audierea în calitate de martor a numitului Sinan Karpacioglu, cu privire la încheierea și derularea contractului de transfer, solicitată de inculpatul Popescu Gheorghe, este inutilă soluționării cauzei.

De asemenea, caracterul fals al celor două contracte de împrumut, a rezultat, în opinia instanței de apel din următoarele împrejurări:

Referitor la primul contract încheiat de inculpatul Popescu Gheorghe, s-a observat că acesta nu a fost prezentat conducerii colective a clubului și nu a fost înregistrat în evidențele contabile, fiind aprobat de inculpatul Becali Ioan care a deținut în perioada respectivă, pentru scurt timp, funcția de președinte al clubului. Suma de bani împrumutată, identică cu cea din tranșa de transfer, a fost ridicată direct de la Galatasaray, contractul fiind înregistrat în evidențele clubului Rapid abia în anul 2007, ulterior începerii urmăririi penale, după ce contabilul șef a luat cunoștință de existența acestuia din ancheta D.N.A.

Aceste aspecte care evidențiază scopul fraudulos pentru care a fost întocmit înscrisul respectiv (fragmentarea și însușirea pe nedrept de către inculpați a sumei de bani provenită din transfer, ce trebuia încasată de Rapid) sunt valabile și în privința celui de-al doilea contract încheiat de inculpatul Becali Ioan.

Comisia pentru acordarea licenței agenților de jucători din cadrul Federației Române de Fotbal a constatat că persoanele implicate în transferul fotbalistului Bratu Florin au încălcat Statutul F.R.F. și Regulamentul agenților de jucători, prin Hotărârea nr. 2 din data de 24.02.2006, (d.u.p., vol.18, fila 310-312) aplicând următoarele sancțiuni:

- amendă în cuantum de 40.000 USD și retragerea licenței, pentru Becali Ioan;

- amendă în cuantum de 40.000 USD pentru Popescu Gheorghe, acesta renunțând de bunăvoie la licență;

- Clubului „Rapid” București, amendă în cuantum de 20.000 USD.

Susținerea inculpatului Copos Gheorghe conform căreia nu a avut cunoștință de manoperele celorlalți inculpați nu a putut fi acceptată de către Curte, fiind infirmate de probele administrate, anterior expuse, coroborate cu declarațiile martorilor Zotta Constantin și Gheorghe Dinu Mihai.

Astfel, martorul Zotta Constantin, ce deținea funcția de secretar general al clubului Rapid, a declarat că, în luna noiembrie 2003, a fost chemat de Copos Gheorghe la biroul său, spunându-i că există posibilitatea primirii unei tranșe din transferul lui Florin Bratu, prin acordarea unui împrumut lui Becali Ioan, cu girarea unui procent de 50% deținut de Becali Sport din drepturile federative ale jucătorului Vasilache Ciprian. Martorul a susținut că a semnat contractul, care era deja întocmit, acesta nefiind discutat sau decis de consiliul director al clubului, iar împrumutul nu a fost restituit de Becali Ioan, astfel că jucătorul Vasilache Ciprian a devenit 100% jucător la Rapid (filele 7-11, vol.18 d.u.p, fila 388 vol. 7 dosar instanță).

Martorul Gheorghe Dinu Mihai (președinte la clubul Rapid în perioada 2004-2006) a menționat că a aflat despre contractele de împrumut în anul 2006, cu prilejul unui control al ANAF, Copos Gheorghe confirmându-i existența celor două împrumuturi (fila 219 vol. 7 dosar instanță).

Aceste mijloace de probă, în opinia Curții, relevă dincolo de dubiu că cei trei inculpați au conceput și pus în aplicare, împreună, această activitate ilicită, scopul urmărit prin ascunderea sumei reale de transfer, fiind obținerea unor foloase materiale injuste, respectiv diferența dintre suma reală de transfer (2.750.000 USD) și cea încasată de cluburile Rapid București și Tractorul Brașov.

În dezacord cu opinia tribunalului, faptul că Galatasaray a plătit taxa de solidaritate clubului Tractorul Brașov, calculată la suma de 1.750.000 USD, nu a putut conduce la concluzia că aceasta a fost suma de transfer, având în vedere, pe de-o parte, documentele de plată anterior prezentate, pe de altă parte această taxă fiind plătită la solicitarea clubului Rapid, care avea un contract încheiat cu

Tractorul, clubul turc nefiind interesat de cuantumul acestei taxe, câtă vreme era plătită din suma de transfer.

Împrejurarea că, după începerea urmăririi penale, inculpatul Popescu Gheorghe a transferat în contul clubului Rapid suma de 600.000 USD, sau că Rapid a dobândit 100% din drepturile de transfer asupra jucătorului Vasilache Ciprian poate avea, din punct de vedere juridic, doar semnificația unei acoperiri parțiale a prejudiciului, în condițiile în care urmarea materială necesară consumării infracțiunii de înșelăciune a fost atinsă prin neîncasarea de către Rapid a sumelor de transfer, conform documentelor de plată.

Ascunderea sumei reale de transfer, împrumuturile acordate de Rapid, situația plăților efectuate de Galatasaray, evidențiază destinația sumelor cuvenite clubului Rapid: 1.500.000 USD la Becali Ioan și Popescu Gheorghe, 19.762, 82 USD la Tractorul Brașov, 630.230 USD la Rapid, inculpatul Copos Gheorghe beneficiind de restul sumei, 510.007 USD.

Întrucât Clubul Rapid București nu s-a constituit parte civilă în cauză, potrivit art. 118 alin.1 lit.e din Codul penal s-a dispus confiscarea sumelor de bani însușite de inculpați, mai sus menționate.

Prin acțiunile sale, inculpatul Copos Gheorghe a îndus în eroare și Federația Română de Fotbal care a calculat un comision doar la suma de 1.750.000 USD, iar nu la suma reală de transfer, de 2.750.000 USD astfel că prejudiciul suferit de este de 40.000 USD(diferența între suma reprezentând 4% din 2.750 000 USD și suma reprezentând 4% din 1.750.000 USD).

Prin activitatea ilicită desfășurată de inculpați a fost ascunsă valoarea reală a veniturilor obținute din transferul jucătorului Bratu Florin, la data de 12.09.2003 fiind înregistrată doar suma de 100.000 USD, prin nedeclararea de către clubul Rapid și a diferenței de 2.650.000 USD bugetul de stat fiind prejudiciat cu suma de 2 296 097 lei.

Așadar, Curtea a considerat pertinente concluziile raportului de constatare tehnico-științifică nr.1311/20.12.2007, întocmit de Garda Financiară (vol. 3, fila 140-146.) din dispozițiile în materie fiscală aplicabile în cauză, respectiv Ordinul Ministerului Finanțelor nr. 1591/1998, Legea nr.414/2002 privind impozitul pe profit, cu modificările și completările ulterioare, respectiv Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal rezultând fără echivoc că AFC Rapid București datora bugetului de stat, la data de 31.12.2003, impozit pe profit aferent veniturilor neînregistrate, calculat astfel:

- 1.650.000 USD – venituri nedeclarate la data de 01.09.2003 x 33.959 Rol/Usd – curs de schimb din data de 01.09.2003 = 56.032.350.000 lei;
- 947.450.000 lei – rezultatul negativ din activități economice;

- profit din activități economice după includerea veniturilor nedeclarate 55.084.900.000 lei = 56.032.350.000 lei – 947.450.000 lei;

- impozit aferent profitului din activități economice 13.771.225.000 lei = 25% x 55.084.900.000 lei, la care se adaugă

- 8.489.750.000 lei, reprezentând impozit pe profit pentru suma de 1.000.000 USD, încasată la data de 01.09.2003 de inculpatul Popescu Gheorghe, reprezentând parte din valoarea transferului jucătorului Bratu Florin și care se cuvenea clubului „Rapid”, calculat prin aplicarea cotei de 25% asupra echivalentului în lei al acestei sume la cursul leu/USD valabil la data efectuării operațiunii.

Prin urmare, în mod greșit tribunalul a ținut seama de raportul de expertiză extrajudiciară depus de inculpatul Copos Gheorghe, opiniile expertului fiind în evidentă contradicție cu situația de fapt și cu prevederile financiar fiscale incidente în speță.

Împrejurarea că inculpații nu aveau atribuții în ceea ce privește contabilitatea clubului Rapid București nu îi poate absolve de răspundere penală sub aspectul săvârșirii infracțiunii de evaziune fiscală, câtă vreme subiectul activ al acestei infracțiuni poate fi orice persoană fizică responsabilă penal, atunci când este vorba de ascundere a sursei impozabile sau taxabile, deoarece acțiunea de ascundere poate fi săvârșită atât în interes propriu, cât și în interesul altei persoane.

De asemenea, faptul că o parte din veniturile obținute de club au fost înregistrate ulterior, la mulți ani de la realizarea acestora (2006) sau că s-a achitat o parte din impozit (Popescu Gheorghe a plătit în 2006, la 3 ani de la încasarea sumei) nu afectează conținutul constitutiv al infracțiunii de evaziune fiscală.

Cu privire la acțiunea civilă exercitată de A.S. Tractorul Brașov, Curtea a constatat că, inițial, clubul s-a constituit parte civilă cu suma de 63.500 USD, ca diferență între suma cuvenită (3% din 2.750.000 USD) și suma încasată (19.000 USD) – fila 133, vol.47 d.p.p.

În cursul cercetării judecătorești, martorul Enache Paul (președintele clubului) a declarat că, pe lângă suma de 19.762 USD încasată de la Galatasaray, clubul trebuie să mai primească 7.420 USD, aceste sume, ce constituie taxa de solidaritate, reprezentând un procent de 5% din suma de transfer a jucătorului Florin Bratu care ar trebui însă împărțită între 3 cluburi, martorul precizând că va arăta ulterior cuantumul acestei sume (fila 77, vol.8, dosar instanță).

Partea civilă nu a mai oferit însă date pertinente din care să rezulte în mod cert suma ce i se cuvenea din transfer, astfel că, ținând seama de principiul disponibilității acțiunii civile în cadrul procesului penal, Curtea a respins această acțiune ca neîntemeiată.

XI. Referitor la faptele inculpaților Borcea Cristian, Becali Ioan și Nețoiu Gheorghe, în legătură cu transferul jucătorului de fotbal Alexa Dan, de la Dinamo București la clubul Guoan Beijing din China, realizat în luna iunie 2004

Curtea a reținut, în fapt, că la data de 19.04.2004, între FC Dinamo București și clubul Guoan Beijing din China, s-a încheiat un contract prin care jucătorul Alexa Dan a fost transferat la clubul chinez pentru suma de 730.000 euro.

Acest contract, semnat de inculpatul Nețoiu Gheorghe (membru al Consiliului Director al Clubului Dinamo) a fost transmis, prin comisie rogatorie, de către autoritățile judiciare chineze, nefiind înregistrat în evidențele Clubului Dinamo București (fila 92, vol.19, d.u.p).

Deși întreaga sumă de 730.000 euro ce trebuia încasată de Clubul Dinamo București, acesta a primit doar 326.850 euro, diferența de 403.000 euro fiind virată de clubul chinez în contul unei firme olandeze Pyralis Investments B.V. Amsterdam, pe baza unei scrisori electronice transmise, la data de 31.05.2004, de la firma Vincom România, aparținând inculpatului Nețoiu Gheorghe.

Această scrisoare, în care se menționa că societatea care deținea 50% din drepturile lui Alexa este Pyralis Investments B.V., indicându-se și contul bancar al acesteia, fusese trimisă inițial de Carlos Marcelo Arguello (adresa de e-mail) către firma Becali Sport aparținând inculpatului Becali Ioan, agentul jucătorului (adresa de e-mail), în data de 30.04.2004, și apoi retransmisă la adresa de e-mail

. De aici, documentul a ajuns la clubul Beijing Guoan, adnotat olograf (în limba chineză) cu mențiunea ca acest club să plătească suma de 403.000 euro, pentru transferul jucătorului Alexa Dan, în contul firmei olandeze Pyralis Investments B.V.

Inculpații au justificat fracționarea acestei sume prin faptul că, la data de 16.08.2002, în calitate de reprezentant al clubului Dinamo, cu acordul membrilor Consiliului de Administrație, Borcea Cristian încheiase cu Pyralis Investments B.V. Amsterdam un Memorandum prin care acorda firmei olandeze dreptul exclusiv de a plasa jucătorul Alexa Dan la orice club, urmând ca, din suma încasată de Dinamo urmare transferului, clubul să achite firmei olandeze un comision de 50%.

Curtea a observat în primul rând că în contractul de transfer nu există nicio mențiune cu privire la acest aspect.

Mai mult, deși în Memorandum se menționează că doar după ce va încasa întreaga sumă de transfer, Clubul Dinamo va achita firmei olandeze comisionul de 50%, această sumă nu a mai intrat în contul lui Dinamo, fiind virată direct de clubul chinez, la solicitarea inculpatului Nețoiu Gheorghe, firmei olandeze.

Curtea a constatat că, la și în cazurile precedente, membrii Consiliului de Administrație al FC Dinamo București nu au avut cunoștință de convenția cu firma olandeză, relevante în acest sens fiind declarațiile martorilor Iftimoaie Cristian Ion, Vorniceanu Marius, Mocuța Gheorghe, Popescu Marcel, Cheșnoiu Niculae și Stan Ion, care au participat la ședința Consiliului Director din data de 10.01.2003.

Împrejurarea că în procesul verbal al ședinței din data de 10.01.2003, apare mențiunea că se aprobă anexele la contractul de transfer al jucătorului Alexa Dan, în baza cărora 50% din suma de transfer revine Pyralis Investments B.V. Amsterdam, nu poate echivala cu un acord valabil al membrilor Consiliului Director, majoritatea acestora declarând că nu cunosc acest aspect, pe de altă parte fiind foarte dificil de acceptat din punct de vedere logic ca membrii biroului să fie de acord ca jumătate din suma de transfer să revină unei societăți de tip S.R.L. din Olanda, în baza unui document neprevăzut de reglementările naționale și internaționale în domeniul sportiv.

Această concluzie a fost întărită și de un înscris emis de Dinamo, la data de 03.10.2003, semnat de directorul executiv Borcea Cristian, prin care acest club își exprimă acordul privind transferul jucătorului Alexa Dan la orice club din străinătate care achită în contul clubului suma de 800.000 USD (fila 5, vol.19. d.u.p.).

După realizarea transferului, FC Dinamo București a solicitat Federației Române de Fotbal, la data de 11.06.2004, eliberarea Certificatului Internațional de Transfer pentru transferul și legitimarea jucătorului Alexa Dan la clubul Beijing Guoan FC din China, în cerere menționându-se că „FC Dinamo a încasat suma de transfer în condițiile prezente în contractul încheiat cu Pyralis Investments B.V. Olanda”.

Curtea a reținut ca pertinentă concluzia procurorului care a întocmit rechizitoriul, că Memorandumul încheiat cu firma olandeză a fost transmis F.R.F., în luna iunie 2004, de la numărul de fax al firmei S.C. Becali Sport S.R.L., aparținând fraților Ioan și Victor Becali; exemplarul transmis F.R.F. nu poartă numărul de înregistrare al CS FC Dinamo București (nr. 361/28.08.2002), ceea ce înseamnă că acesta se afla în posesia inculpatului Becali Ioan înainte de înregistrarea la clubul Dinamo.

Astfel, pe baza mențiunilor electronice făcute de aparatele fax în antetul și subsolul documentului, rezultă că:

- documentul a fost transmis prin fax la D.N.A. (nr. fax) de la F.R.F. (nr. fax), în data de 11.05.2006 ora 10.54;
- la F.R.F. documentul a ajuns tot prin fax, fiind transmis în data de (ilizibil) iunie 2004, orele 14.58 – 15.00 (documentul conține 3 pagini) de la numărul de fax 4021-2300600;

- în antetul documentului se poate identifica mențiunea electronică a grupului de litere « ECALI SPORT » - litere care provin din denumirea societății comerciale S.C. Becali Sport S.R.L., de asemenea, deținută de frații Ioan și Victor Becali;

De asemenea, din examinarea scrisorii electronice transmise inițial de la adresa de e-mail către adresa

Toate aceste elemente au condus indubitabil la concluzia că înscrisul intitulat memorandum este fictiv, ca și în cazurile precedente această firmă, controlată de inculpatul Becali Ioan, fiind folosită ca paravan pentru ascunderea activității ilicite de spălare a sumei plătite de clubul chinez societății Pyralis Investments B.V. Amsterdam, în final beneficiarul acestei sume fiind inculpatul Becali Ioan, argumentele din care decurge această concluzie fiind pe larg expuse la pct. III, IV, V, VI și VII din considerentele deciziei.

Prin acțiunile sale, inculpatul Borcea Cristian a indus în eroare și Federația Română de Fotbal care nu a încasat comisionul convenit din transfer, cauzându-se astfel o pagubă patrimoniului său de 29.200 euro, reprezentând 4% din 720.000 euro.

119

controlată de inculpatul Becali Ioan, a fost confiscată această sumă, în echivalent în lei, de la acest inculpat, potrivit art. 118 alin.1 lit.e din Codul penal .

Prin activitatea ilicită desfășurată de inculpați a fost ascunsă valoarea reală a veniturilor obținute din transferul jucătorului, prin neînregistrarea de către clubul Dinamo București și a sumei de 403.000 euro bugetul de stat fiind prejudiciat cu impozitul pe profit aferent acestei sume.

Așadar, Curtea a considerat pertinente concluziile raportului de constatare tehnico-științifică nr. 1311/20.12.2007, întocmit de Garda Financiară (vol. 3, fila 113-118,) din dispozițiile în materie fiscală aplicabile în cauză, respectiv Ordinul Ministerului Finanțelor Publice nr. 1829/2003, privind aprobarea Reglementărilor contabile pentru persoanele juridice fără scop patrimonial publicat împreună cu Anexa în M.O. nr. 66 bis din 27.01.2004, Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, Decizia nr. 2/2004 a Comisiei Centrale Fiscale, privind aplicarea unitară a unor prevederi referitoare la impozitul pe profit, convențiile de evitare a dublei impuneri, accize și taxa pe valoarea adăugată, publicată în M.O. nr. 376 din 29 aprilie 2004 rezultând fără echivoc că Dinamo București, datora bugetului de stat impozit pe profit aferent veniturilor de 403.000 euro neînregistrate, calculat prin aplicarea cotei de 25% asupra echivalentului în lei al acestei sume la cursul leu/euro valabil la data efectuării operațiunii (03.05.2004):

$-403.000 \text{ euro} \times 40.297 \text{ lei/euro}$ (curs BNR la 03.05.2004, sursa www.bnr.ro) = 16.239.691.000 lei vechi (diferența neînregistrată de venituri în echivalent lei);

$-16.239.691.000 \text{ lei} \times 25\% = 4.059.922.750 \text{ lei vechi}$ (impozit pe profit).

Împrejurarea că inculpații Borcea și Nețoiu nu aveau atribuții în ținerea evidențelor contabile ale clubului Dinamo București iar Becali Ioan nu deținea vreo funcție în cadrul clubului, nu îi poate absolve de răspundere penală sub aspectul săvârșirii infracțiunii de evaziune fiscală, câtă vreme subiectul activ al acestei infracțiuni poate fi orice persoană fizică responsabilă penal, atunci când este vorba de ascundere a sursei impozabile sau taxabile, deoarece acțiunea de ascundere poate fi săvârșită atât în interes propriu, cât și în interesul altei persoane.

Pozițiile inculpaților în raport de aceste fapte au fost similare celor expuse la punctele anterioare și comportă aceleași discuții, pe care Curtea nu le-a mai reluat.

XII. În mod similar, de data aceasta folosindu-se de firma Bedrijfskundig Adviesbureau A.L. Van Duivenboden B.V, inculpații Borcea Cristian și Becali Ioan au îndus în eroare Clubul Dinamo București cu privire la suma reală ce se cuvenea clubului din transferul jucătorului Mihalcea Adrian la Chunnam Dragons din Coreea de Sud.

Astfel, la data de 25.07.2005, Dinamo București și Chunnam Dragons au încheiat un acord, prin care jucătorul Mihalcea Adrian a fost transferat la clubul

coreean, pentru suma de 600.000 USD, care trebuia plătită clubului Dinamo (fil. 63-64, vol.20 d.u.p.).

La data de 26.07.2005, Dinamo București reprezentată de inculpatul Becali Ioan, în calitate de președinte executiv, a solicitat Federației Române de Fotbal eliberarea certificatului internațional de transfer pentru jucătorul Mihalcea Adrian.

Deși suma de 600.000 USD trebuia să fie încasată de Dinamo, la data de 02.08.2005 clubul coreean a transferat această sumă într-un cont aparținând firmei Bedrijfskundig Adviesbureau A.L. Van Duivenboden B.V din Olanda care, la rândul ei, a transferat în contul Clubului Dinamo București doar suma de 250.000 USD (fil. 63-64, vol.20 d.u.p.).

Inculpații au justificat fracționarea acestei sume prin faptul că, la data de 16.05.2005, în calitate de reprezentant al clubului Dinamo, cu acordul membrilor Consiliului de Administrație, Borcea Cristian încheiasă cu Bedrijfskundig Adviesbureau A.L. Van Duivenboden B.V un Memorandum prin care a cesionat firmei drepturile exclusive de transfer pentru jucătorul Mihalcea Adrian, urmând ca, după încasarea sumei de transfer, clubul să rețină suma de 250.000 USD și să vireze diferența până la suma totală de transfer obținută, firmei olandeze.

Curtea a observat în primul rând că, deși în Memorandum se menționa că doar după ce va încasa întreaga sumă de transfer, Clubul Dinamo va plăti firmei olandeze, această sumă nu a mai intrat în contul lui Dinamo, fiind virată direct de clubul coreean firmei olandeze.

Ca și în cazurile precedente, membrii Consiliului de Administrație ai FC Dinamo București nu au avut cunoștință de convenția cu firma olandeză, argumentele expuse la pct. XI din considerentele deciziei fiind valabile și pentru acest transfer.

Curtea, având în vedere mijloacele de probă anterior prezentate (pct.III, IV, V, VI și VII din considerentele deciziei) a conchis că și această convenție a fost fictivă, inculpații folosind aceeași firmă olandeză, ca și în cazurile transferurilor jucătorilor Mara Bogdan și Mitea Nicolae, în scopul fragmentării sumei rezultate din transferul lui Mihalcea Adrian la clubul Chunnam Dragons, cu intenția ca o parte din aceasta să fie returnată inculpaților, dar pe un alt traseu, prin intermediul firmelor off shore din Insulele Virgine Britanice, controlate de Becali Ioan.

Așadar, inculpații au indus în eroare Clubul Dinamo București, care nu a încasat întreaga sumă din transfer, cauzându-se o pagubă patrimoniului său de 350.000 USD.

În condițiile în care Clubul Dinamo București nu a solicitat restituirea sumei cu care a fost prejudiciat, ce a intrat în contul firmei Bedrijfskundig controlată de inculpatul Becali Ioan, a fost confiscată această sumă, în echivalent în lei, de la acest inculpat, potrivit art. 118 alin.1 lit.c din Codul penal .

Prin activitatea ilicită desfășurată de inculpați a fost ascunsă valoarea reală a veniturilor obținute din transferul jucătorului, prin neînregistrarea de către clubul Dinamo București și a sumei de 350.000 USD, bugetul de stat fiind prejudiciat cu impozitul pe profit aferent acestei sume.

Așadar, Curtea a considerat pertinente concluziile raportului de constatare tehnico-științifică nr.1311/20.12.2007, întocmit de Garda Financiară (vol. 3, fila 119-121,) din dispozițiile în materie fiscală aplicabile în cauză, respectiv Legea nr.82/1991 republicată în M.O. nr.48 din 14.01.2005 și Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, rezultând fără echivoc că DINAMO BUCUREȘTI, datora bugetului de stat impozit pe profit aferent veniturilor de 350 000 USD neînregistrate, calculat prin aplicarea cotei de 16% asupra echivalentului în lei al acestei sume la cursul leu/USD valabil la data efectuării operațiunii (25.07.2005):

- $350.000 \text{ USD} \times 2,9425 \text{ lei RON/USD}$ (curs BNR la 25.07.2005, sursa www.bnr.ro) = 1.029.875 lei RON (diferența neînregistrată de venituri în echivalent lei);

- $1.029.875 \text{ lei RON} \times 16\% = 164.780 \text{ lei RON}$ (impozit pe profit).

XIII. Referitor la firmele off shore prin care au fost spălate sumele de bani obținute prin inducerea în eroare a cluburilor de fotbal, un alt aspect important, comun infracțiunilor reținute, ce întărește concluzia că acestea au acționat la ordinul inculpaților Becali Ioan și Becali Victor, este acela că firmele off-shore din Insulele Virgine Britanice au transferat sume de bani către persoane din anturajul celor doi inculpați și persoane cu care aceștia au raporturi contractuale.

Astfel, potrivit informării O.N.P.C.S.B. nr.C/7/2563/06.12.2007, societatea off-shore din Insulele Virgine Britanice Sport Ventures, succesoare a lui Tierney și Star Advisors, a efectuat 8 asemenea transferuri bănești, după cum urmează:

- La data de 19.07.2004, firma a transferat suma de 195.828 franci elvețieni (echivalentul a 128.243 Eur) în contul B.R.D. aparținând lui Filipescu Iulian Sebastian cu justificarea „alte transf. bănești rezidenți-nerezidenți efect. prin sist. bancar”; ordonatorul a efectuat transferuri din Elveția dintr-un cont deschis la U.B.S. A.G.;

- La data de 16.01.2003, firma off-shore a transferat suma de 110.733 euro în contul O.T.P. Bank S.A., sucursala București, aparținând lui Sburlea Ion, cu justificarea „alte tranzacții (transfer extern)”; ordonatorul a efectuat transferul din Belgia, dintr-un cont deschis la K.B.C. Bank.

- La data de 18.08.2003, firma off-shore a transferat suma de 149.978 USD (echivalentul a 132.989 euro) și la data de 14.10.2003 a transferat suma de 17.309 euro în contul I.N.G. Bank N.V. Amsterdam, Sucursala București, aparținând lui Șerban Denis Georgian, cu justificarea „alt. serv. comerciale, profesionale, tehnice, etc. (neincluse în altă parte)” și ”commission pyr 03/Ic112/107

- La data de 14.08.2004, firma off-shore a transferat suma de 200.000 euro în contul I.N.G. Bank N.V. Amsterdam, Sucursala București, aparținând lui Munteanu Cătălin Constantin, cu justificarea „alt. serv. comerciale, profesionale, tehnice etc. (neincluse în alta parte)/commission LMS”; ordonatorul a efectuat transferul din Luxembourg, dintr-un cont deschis la Banque Privee Edmond De Rothschild.

- La data de 04.06.2004, societatea off-shore a transferat suma de 39.200 euro, la data de 15.11.2004, suma de 31.196 euro și la data de 28.01.2005 suma de 49.000 euro, în contul I.N.G. Bank N.V. Amsterdam, Sucursala București, aparținând lui Chivu Cristian Eugen, fotbalist în Olanda la data faptei, cu justificarea „alte transf. bănești rezidenți-nerezidenți efectuate prin sist. bancar”/”alte serv. comerciale, profesionale, tehnice etc. (neincluse în alta parte) – commission ”/”Sponsorizări și alte transferuri bănești curente – ”. Ordonatorul a efectuat transferul din Luxemburg, dintr-un cont deschis la „Banque Privee Edmond De Rothschild”.

Aceste persoane, audiate ca martori, nu au oferit explicații plauzibile referitoare la proveniența acestor sume de bani.

Referitor la raportul de constatare tehnico-științifică nr. 1311/20.12.2007, întocmit de Garda Financiară, inculpații au solicitat înlăturarea acestui mijloc de probă, conform art. 64 alin.2 din Codul penal, pe motiv că legea ar interzice acestei instituții să facă constatări cu privire la transferuri internaționale și la calcularea unor presupuse taxe și impozite în legătură cu acestea.

Curtea a considerat că raportul de constatare întocmit de specialiștii din cadrul Gărzii Financiare este un mijloc de probă obținut în mod legal, neexistând nicio dispoziție legală care să interzică acestei instituții să întocmească o astfel de constatare.

Pe de altă parte, dispozițiile în materie fiscală aplicabile în cauză sunt clare, rezultând fără echivoc că, în urma transferurilor jucătorilor Dulca Cristian, Arhire Iulian, Contra Cosmin, Ganea Ionel, Sănmărtean Lucian, Bratu Florin, Alexa Dan și Mihalcea Adrian, cluburile de fotbal datorau bugetului de stat impozit pe profit aferent sumelor reale, rezultate din contractele de transfer, astfel că efectuarea unei expertize financiar contabile, solicitată de inculpați, este inutilă.

De asemenea, Curtea a apreciat că este inutilă audierea martorului Johan Vershuis, având în vedere că aspectele importante, relatate de martor în declarațiile date în faza de urmărire penală, prin comisie rogatorie, referitoare la faptul că acesta nu s-a întâlnit cu reprezentanții cluburilor de fotbal la încheierea convențiilor sau că societățile olandeze au acționat pentru firmele off shore, se coroborează cu celelalte mijloace de probă anterior expuse, inclusiv cu declarațiile unora dintre inculpați.

Curtea a mai constatat că procesul penal s-a desfășurat, atât în cursul urmăririi penale, cât și al judecării, potrivit dispozițiilor prevăzute de lege, asigurându-se inculpaților deplina exercitare a drepturilor procesuale, astfel că, susținerea inculpatului Popescu Gheorghe potrivit căreia i-a fost încălcat dreptul la apărare, este neîntemeiată.

XIV. Sub aspectul încadrării juridice, Curtea a reținut următoarele:

În actul de sesizare s-a reținut, sub aspectul încadrării juridice, săvârșirea faptelor în formă continuată, apreciindu-se că, în raport de fiecare dintre actele materiale descrise la cele 12 puncte ale rechizitoriului, s-a acționat cu o rezoluție infracțională unică.

În urma cercetării judecătorești, Tribunalul a apreciat că, între actele materiale reținute în sarcina inculpaților Popescu Gheorghe, Pădureanu Jean și Stoica Mihai, a trecut o perioadă mare de timp, astfel că nu este îndeplinită condiția rezoluției infracționale unice.

Prin urmare, în baza art. 334 din Codul de procedură penală, tribunalul a dispus schimbarea încadrării juridice a faptelor reținute în sarcina inculpatului Copos Gheorghe, din infracțiunile de înșelăciune și evaziune fiscală în formă continuată, în două infracțiuni de înșelăciune în formă calificată, în dauna clubului Rapid București și, respectiv, două infracțiuni de evaziune fiscală; dintr-o infracțiune de înșelăciune în formă continuată, în două infracțiuni de înșelăciune în formă calificată reținute în sarcina inculpatului Stoica Mihai, în dauna cluburilor Oțelul Galați și Dinamo București (în ceea ce privește infracțiunea de evaziune fiscală, s-a dispus îndreptarea minutei hotărârii prin încheierea de ședință din data de 28.05.2012); dintr-o infracțiune de înșelăciune în formă continuată reținută în sarcina inculpatului Pădureanu Jean, în dauna clubului Gloria Bistrița, în două infracțiuni de înșelăciune în formă continuată și, de asemenea, dintr-o infracțiune de înșelăciune în formă continuată, în două infracțiuni de înșelăciune în formă calificată, în dauna Federației Române de Fotbal și dintr-o infracțiune de evaziune fiscală în formă continuată, în două infracțiuni de evaziune fiscală.

Cât privește argumentele expuse de parchet în rechizitoriu ce au stat la baza reținerii formei continuate a infracțiunilor pentru care au fost trimiși în judecată ceilalți inculpați, respectiv Borcea Cristian, Becali Ioan, Becali Victor și Popescu Gheorghe, tribunalul le-a considerat întemeiate, neimpunându-se, astfel, schimbarea încadrării juridice a faptelor reținute în sarcina acestora.

Curtea a observat că, într-adevăr, în ciuda modalității similare de comitere a actelor materiale de către inculpații Copos Gheorghe, Pădureanu Jean și Stoica Mihai, nu s-a putut reține că activitatea infracțională a inculpaților a avut la bază o unică rezoluție infracțională, având în vedere durata mare de timp care a trecut

între transferurile jucătorilor Dulca Cristian și Bratu Florin, Ganea Ionel și Sânmărtean Lucian, Arhire Iulian și Cernat Florin.

Curtea a apreciat însă că, în privința inculpatului Copos Gheorghe se impune reținerea unei infracțiuni de înșelăciune, prevăzută de art. 215 al.1, 2 și 5 din Codul penal (parte vătămată F.C. Rapid București S.A. – transferul fotbalistului Dulca Cristian), respectiv a unei infracțiuni de înșelăciune, în formă continuată, prevăzută de art. 215 al.1, 2 și 5 din Codul penal, cu aplicarea art. 41 alin. 2 din Codul penal, (transferul fotbalistului Bratu Florin), în cazul transferului jucătorului Bratu fiind în prezența unor acte materiale, distincte, de inducere în eroare a părților vătămate F.C. Rapid București S.A. și Federația Română de Fotbal, dar comise în baza aceluiași rezoluții infracționale.

Aceleași argumente sunt valabile și pentru inculpatul Pădureanu Jean, impunându-se reținerea unei infracțiuni de înșelăciune, în formă continuată, prevăzută de art. 215 al.1, 2 și 5 din Codul penal, cu aplicarea art. 41 alin. 2 din Codul penal (părți vătămate A.S. Gloria 1922 Bistrița și Federația Română de Fotbal – transferul fotbalistului Ganea Ionel), respectiv a unei infracțiuni de înșelăciune, în formă continuată, prevăzută de art. 215 al.1, 2 și 5 din Codul penal, cu aplicarea art. 41 alin. 2 din Codul penal (părți vătămate A.S. Gloria 1922 Bistrița și Federația Română de Fotbal – transferul fotbalistului Sânmărtean Lucian);

Din perspectiva faptei de spălare de bani, reținută în rechizitoriu față de inculpatul Pădureanu Jean ca infracțiune prevăzută de art.23 pct.1 lit. a din Legea nr.656/2002, au fost avute în vedere ambele transferuri, respectiv Ganea Ionel și Sânmărtean Lucian; omisiunea tribunalului de a reține dispozițiile art. 41 alin. 2 din Codul penal, nu echivalază însă cu o nepronunțare asupra uneia dintre fapte, câtă vreme situația de fapt reținută de prima instanță, cu privire la această infracțiune, cuprinde ambele transferuri în care a fost implicat inculpatul Pădureanu Jean. Prin urmare, având în vedere și efectul devolutiv integral al prezentei căi de atac, conform art. 371 din Codul de procedură penală, această omisiune nu poate atrage trimiterea cauzei spre rejudecare, astfel cum a solicitat apărătorul inculpatului, instanța de control judiciar fiind în măsură să verifice și să facă propria analiză a situației de fapt și să dispună cu privire la încadrarea juridică a faptelor.

Așadar, pentru motivele expuse cu privire la încadrarea juridică a infracțiunii de înșelăciune, Curtea a reținut față de inculpatul Pădureanu Jean o infracțiune de spălare de bani prevăzută de art.23 lit.a din Legea nr.21/1999 cu aplicarea art. 13 din Codul penal (transferul fotbalistului Ganea Ionel), o infracțiune de spălare de bani prevăzută de art. 23 lit. c din Legea nr. 21/1999 cu aplicarea art.13 din Codul penal (fapta din anul 2001), respectiv o infracțiune de spălare de bani prevăzută de

art. 29 lit. a din Legea nr.656/2002 republicată (transferul fotbalistului Sănmărtean Lucian), cu aplicarea art. 33 lit. a din Codul penal.

Analizând legea penală specială în vigoare la momentul săvârșirii acestor infracțiuni, s-a constatat că încadrarea juridică corectă a faptei privind transferul lui Ganea Ionel, respectiv a faptei comise în anul 2001, o reprezintă dispozițiile art. 23 al.1 lit. a și c din Legea nr.21/1999 privind prevenirea și sancționarea spălării banilor, publicată în M.of.nr.18/21.01.1999, - text normativ în vigoare la data comiterii activităților ilicite și totodată lege penală aplicabilă în cauză în baza art.10 din Codul penal, fără ca legea nouă – Legea nr.656/2002 republicată să fie mai favorabilă inculpatului și să retroactiveze în baza art.13 din Codul penal.

Astfel, art.23 al.1 lit.a și b din Legea nr.21/1999 prevede:

„(1) Constituie infracțiunea de spălare a banilor și se pedepsește cu închisoare de la 3 la 12 ani:

a). schimbarea sau transferul de valori, cunoscând că acestea provin din săvârșirea unor infracțiuni: traficul de stupefiante; nerespectarea regimului armelor și munițiilor în forma agravantă; nerespectarea regimului materialelor nucleare sau al altor materiale radioactive; nerespectarea regimului materiilor explozive; falsificarea de monede sau alte valori; proxenetismul, contrabanda; șantajul; lipsirea de libertate în mod ilegal; înșelăciunea în domeniul bancar, financiar sau de asigurări; bancruta frauduloasă; furtul și tăinuirea de autovehicule; nerespectarea regimului de ocrotire a unor bunuri; traficul de animale ocrotite în țările lor; comerțul cu țesuturi și organe umane; infr.săv.prin intermediul calculatoarelor; infr.săv.cu cărți de credit; infracțiunile săvârșite de persoane care fac parte din asociații de infractori; nerespectarea dispozițiilor privind importul de deșeuri și de reziduuri; nerespectarea dispozițiilor privind jocurile de noroc; în scopul ascunderii sau disimulării originii ilicite a acestora, precum și în scop de tăinuire sau de favorizare a persoanelor implicate în astfel de activități sau presupuse că s-ar sustrage consecințelor juridice ale faptelor lor;

...
c). dobândirea, posesia sau utilizarea de bunuri, cunoscând că acestea provin din săvârșirea uneia dintre infracțiunile prevăzute la lit. a)”.
Determinarea legii penale mai favorabile, conform art.13 din Codul penal:

Legea nr.21/1999 privind prevenirea și sancționarea spălării banilor, publ. în M.of.nr.18/21.01.1999 a fost abrogată de Legea nr.656/2002 la data de 07.12.2002, lege care preia în art.23 al.1 lit.a și c infracțiunea de spălare de bani în forma:

„(1) Constituie infracțiunea de spălare a banilor și se pedepsește cu închisoare de la 3 la 12 ani:

a) schimbarea sau transferul de bunuri, cunoscând că provin din săvârșirea de infracțiuni, în scopul ascunderii sau al disimulării originii ilicite a acestor bunuri sau în scopul de a ajuta persoana care a săvârșit infracțiunea din care provin bunurile să se sustragă de la urmărire, judecată sau executarea pedepsei;

...
c). dobândirea, deținerea sau folosirea de bunuri, cunoscând că acestea provin din săvârșirea de infracțiuni,,.

S-a observat că, din perspectiva numerotării articolelor de lege și a regimului sancționar, legea nouă nu face nici o modificare, însă din perspectiva elementului material al infracțiunii extinde nelimitat sfera infracțiunilor din care provin valorile ce sunt „spălate”. Prin urmare, legea nouă nu poate fi lege penală mai favorabilă, neexistând nici un alt motiv pentru a o reține.

Ca atare, Curtea, în temeiul art. 334 din Codul de procedură penală, a schimbat încadrarea juridică a faptelor comise de inculpații Copos Gheorghe și Pădureanu Jean, în modul arătat.

În privința infracțiunilor de spălare de bani comise de inculpații Pădureanu Jean, Popescu Gheorghe, Borcea Cristian, Becali Ioan, Becali Victor și Nețoiu Gheorghe după intrarea în vigoare a Legii nr.656/2002, s-a constatat că această lege a fost republicată, având loc doar o renumerotare a textelor legale cu păstrarea identică a elementelor constitutive și a regimului sancționar aferent faptelor, însă se impune, pentru acuratețea soluției, reținerea noii numerotări conform legii în vigoare la data judecării faptelor – art.29 lit.a,c.

Cu privire la faptele de evaziune fiscală, reținute în rechizitoriu ca infracțiuni prevăzute de art.12 din Legea nr.87/ 1994 abrogată prin Legea nr. 241/2005), analizând succesiunea legilor penale în timp, Curtea a observat că Legea nr. 87/1994 este mai favorabilă inculpaților decât Legea nr.241/2005, din perspectiva regimului sancționar: art. 12 din Legea nr. 87/1994 prevede pedeapsa închisorii de la 2 ani la 7 ani, iar art. 9 alin.1 lit. a din Legea nr.241/2005 prevede pedeapsa închisorii de la 2 ani la 8 ani.

Prin urmare, vechea lege ultraactivează, fiind lege penală mai favorabilă, conform art.13 din Codul penal, astfel cum în mod corect s-a reținut în rechizitoriu, critica formulată de apelantul inculpat Popescu Gheorghe fiind nefondată.

În ceea ce privește pe inculpatul Copos Gheorghe, care în luna ianuarie 1999, prin mijloace frauduloase, a indus în eroare Clubul Rapid București cu privire la suma reală de transfer a jucătorului Dulca Cristian, în scopul de a obține pentru sine un folos material injust, cauzând clubului un prejudiciu de 480.000 USD, această faptă întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de înșelăciune cu consecințe deosebit de grave, prevăzută de art.215 alin 1,2, 5 din Codul penal.

Fapta inculpatului Copos Gheorghe de a ascunde, în cursul anului 1999, sursa impozabilă reprezentată de adevărata sumă de transfer a jucătorului Dulca Cristian, cauzând bugetului de stat un prejudiciu de 63.908 lei, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de evaziune fiscală, prevăzută de art.12 din Legea nr.87/1994 cu aplicarea art.13 din Codul penal.

Fapta inculpatului Copos Gheorghe, care în luna septembrie 2003, în baza aceleiași rezoluții infracționale, împreună cu Becali Ioan și Popescu Gheorghe, prin mijloace frauduloase, a indus în eroare Clubul Rapid București cu privire la suma reală de transfer a jucătorului Bratu Florin, în scopul de a obține pentru sine și pentru alții un folos material injust, cauzând clubului un prejudiciu de 2.100.000 USD, același inculpat inducând în eroare și Federația Română de Fotbal, care a calculat un comision diminuat cu 40 000 USD, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de înșelăciune cu consecințe deosebit de grave, în formă continuată, prevăzută de art.215 alin.1,2, 5 din Codul penal cu aplicarea art. 41 alin.2 din Codul penal.

Fapta inculpatului Copos Gheorghe de a ascunde, în anul 2003, împreună cu Becali Ioan și Popescu Gheorghe, sursa impozabilă reprezentată de adevărata sumă de transfer a jucătorului Bratu Florin, cauzând bugetului de stat un prejudiciu de 2 296 097 lei, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de evaziune fiscală, prevăzută de art.12 din Legea nr.87/1994 cu aplicarea art.13 din Codul penal.

Cu aplicarea art.33 lit.a din Codul penal, privind concursul real de infracțiuni.

În ceea ce privește infracțiunea de evaziune fiscală, prevăzută de art.12 din Legea nr.87/1994 cu aplicarea art.13 din Codul penal, pedepsită cu închisoarea de la 2 ani la 7 ani, săvârșită de inculpat în anul 1999, Curtea a reținut că, prin prisma dispozițiilor art.122 alin.1 lit.c Cod penal, coroborat cu art.124 Cod penal (înainte de a fi modificat prin Legea nr. 63 din 17.04.2012, ceea ce atrage incidența dispozițiilor art.13 din Codul penal privind legea mai favorabilă), termenul de prescripție specială a răspunderii penale s-a împlinit în anul 2011, astfel că, în baza art. 11 pct.2 lit. b raportat la art. 10 alin.1 lit. g din Codul de procedură penală, s-a dispus încetarea procesul penal față de inculpatul COPOS GHEORGHE pentru această faptă.

Faptele inculpatului Păduceanu Jean, care în luna iulie 1999, în baza aceleiași rezoluții infracționale, împreună cu Becali Ioan, prin mijloace frauduloase, a indus în eroare Clubul Gloria Bistrița cu privire la suma reală de transfer a jucătorului Ganea Ionel, în scopul de a obține pentru sine și pentru alții un folos material injust, cauzând clubului un prejudiciu de 1 400 000 USD, același inculpat inducând în eroare și Federația Română de Fotbal, care a calculat un comision diminuat cu 112 000 USD, întrunește elementele constitutive ale

infracțiunii de înșelăciune cu consecințe deosebit de grave, în formă continuată, prevăzută de art.215 alin.1,2, 5 din Codul penal cu aplicarea art.41 alin.2 din Codul penal.

Fapta inculpatului Pădureanu Jean care, în aceeași perioadă, prin încheierea unei convenții fictive cu firma Phoenix B.V din Olanda, a contribuit la fragmentarea și virarea în contul acestei firme a unei părți din suma ce a rezultat din transferul jucătorului Ganea Ionel, cu intenția ca aceasta să fie returnată inculpaților Becali Ioan și Becali Victor, dar pe un alt traseu, prin intermediul firmei off-shore „Tierney” Internațional Limited din Insulele Virgine Britanice, controlată de aceștia, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de spălare de bani prevăzută de art. 23 lit. a din Legea nr. 21/1999 cu aplicarea art. 13 din Codul penal.

Fapta inculpatului Pădureanu Jean de a ascunde, în anul 1999, împreună cu Becali Ioan, sursa impozabilă reprezentată de adevărata sumă de transfer a jucătorului Ganea Ionel, cauzând bugetului de stat un prejudiciu de 844 603 lei, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de evaziune fiscală, prevăzută de art.12 din Legea 87/1994 cu aplicarea art.13 din Codul penal.

Fapta inculpatului Pădureanu Jean, care în luna august 2003, în baza aceleiași rezoluții infracționale, împreună cu Becali Ioan, Becali Victor și Popescu Gheorghe, prin mijloace frauduloase, a indus în eroare Clubul Gloria Bistrița cu privire la suma reală de transfer a jucătorului Sânmărtean Lucian, în scopul de a obține pentru sine și pentru alții un folos material injust, cauzând clubului un prejudiciu de 300 000 USD, același inculpat inducând în eroare și Federația Română de Fotbal, care a calculat un comision diminuat cu 12 000 USD, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de înșelăciune cu consecințe deosebit de grave, în formă continuată, prevăzută de art. 215 alin. 1,2, 5 din Codul penal cu aplicarea art. 41 alin.2 din Codul penal.

Fapta inculpatului Pădureanu Jean care, în aceeași perioadă, prin încheierea unei convenții fictive cu societatea olandeză INTERMARK, a contribuit la fragmentarea și virarea în contul acestei firme a unei părți din suma ce a rezultat din transferul jucătorului Sânmărtean Lucian, cu intenția ca aceasta să fie returnată inculpaților implicați în acest transfer, dar pe un alt traseu, prin intermediul firmei off-shore „Sport Ventures” din Insulele Virgine Britanice, controlată de inculpații Becali Ioan și Becali Victor, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de spălare de bani prevăzută de art. 29 lit. a din Legea nr. 656/2002 republicată.

Fapta inculpatului Pădureanu Jean care, în cursul anului 2001, a primit în contul său personal de la firma Intermark International BV suma de 105.000 USD, cu explicația “investiție fotbalist Sânmărtean Lucian”, întrunește elementele

constitutive ale infracțiunii de spălare de bani, prevăzută de art. 23 lit.c din Legea nr. 21/1999 cu aplicarea art. 13 din Codul penal.

Fapta inculpatului Pădureanu Jean de a ascunde, în anul 2003, împreună cu Becali Ioan, Becali Victor și Popescu Gheorghe, sursa impozabilă reprezentată de adevărata sumă de transfer a jucătorului Sânmărtean Lucian, cauzând bugetului de stat un prejudiciu de 328 440 lei, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de evaziune fiscală, prevăzută de art.12 din Legea nr.87/1994 cu aplicarea art. 13 din Codul penal cu aplicarea art. 33 lit. a din Codul penal, privind concursul real de infracțiuni.

În ceea ce privește infracțiunea de evaziune fiscală, prevăzută de art.12 din Legea nr.87/1994 cu aplicarea art.13 din Codul penal, săvârșită de inculpat în anul 1999, Curtea a reținut că termenul de prescripție specială a răspunderii penale s-a împlinit în anul 2011, astfel că, în baza art. 11 pct.2 lit.b raportat la art. 10 alin.1 lit. g din Codul de procedură penală, art. 122 alin.1 lit. c din Codul penal și art. 124 din același cod, cu aplicarea art. 13 din Codul penal, s-a dispus încetarea procesului penal față de inculpatul PĂDUREANU JEAN pentru această faptă.

Fapta inculpatului Stoica Mihai, care în luna martie 1999, prin mijloace frauduloase, a indus în eroare Clubul Oțelul Galați cu privire la suma reală de transfer a jucătorului Arhire Iulian, în scopul de a obține pentru sine și pentru alții un folos material injust, cauzând clubului un prejudiciu de 550 000 USD, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de înșelăciune cu consecințe deosebit de grave, prevăzută de art. 215 alin. 1,2, 5 din Codul penal.

Fapta inculpatului Stoica Mihai de a ascunde, în cursul anului 1999, sursa impozabilă reprezentată de adevărata sumă de transfer a jucătorului Arhire Iulian, cauzând bugetului de stat un prejudiciu de 319 359 lei, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de evaziune fiscală, prevăzută de art.12 din Legea nr.87/1994 cu aplicarea art.13 din Codul penal.

Fapta inculpatului Stoica Mihai, care în luna februarie 2001, a contribuit, prin acte de executare, împreună cu Borcea Cristian și Becali Ioan, la inducerea în eroare a Clubului Dinamo București cu privire la suma reală de transfer a jucătorului Cernat Florin, în scopul de a obține pentru sine și pentru alții un folos material injust, cauzând clubului un prejudiciu de 500 000 USD, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de înșelăciune cu consecințe deosebit de grave, prevăzută de art. 215 al. 1,2, 5 din Codul penal.

Fapta inculpatului Stoica Mihai care, în luna iunie 1999, prin încheierea unei convenții fictive cu societatea olandeză „Phoenix” B.V., a contribuit la fragmentarea și virarea în contul acestei firme a unei părți din suma ce a rezultat din transferul jucătorului Cernat Florin, ce trebuia încasată de Clubul Dinamo București, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de spălare de bani,

prevăzută de art. 23 lit. a din Legea nr. 21/1999 cu aplicarea art. 13 din Codul penal.

Fapta inculpatului Stoica Mihai care, prin activitatea ilicită desfășurată în cursul anului 1999, a contribuit la dobândirea de către inculpații Becali Ioan și Becali Victor, prin intermediul firmei off-shore „Star Advisors” (fostă Tierney), din Insulele Virgine Britanice, controlate de către aceștia, a sumei de bani provenită din transferul jucătorului Cernat Florin, ce trebuia încasată de Clubul Dinamo București, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de spălare de bani, prev. de art. 23 lit. c din Legea nr. 21/1999 cu aplicarea art. 13 din Codul penal.

Cu aplicarea art.33 lit.a din Codul penal, privind concursul real de infracțiuni.

În ceea ce privește infracțiunea de evaziune fiscală, prevăzută de art.12 din Legea nr.87/1994 cu aplicarea art.13 din Codul penal, săvârșită de inculpat în anul 1999, Curtea a reținut că termenul de prescripție specială a răspunderii penale s-a împlinit în anul 2011, astfel că, în baza art. 11 pct.2 lit.b raportat la art. 10 alin.1 lit. g din Codul de procedură penală, art.122 alin.1 lit. c din Codul penal și art.124 din același cod, cu aplicarea art. 13 din Codul penal, s-a dispus încetarea procesului penal față de inculpatul Stoica Mihai pentru această faptă.

Fapta inculpatului Borcea Cristian, constând în aceea că, în baza aceleiași rezoluții infracționale, prin mijloace frauduloase, în luna iunie 1999, împreună cu Becali Ioan, a indus în eroare Clubul Dinamo București cu privire la suma reală de transfer a jucătorului Cosmin Contra, în scopul de a obține pentru sine și pentru alții un folos material injust, cauzând clubului un prejudiciu de 1 012 500 USD, același inculpat inducând în eroare și Federația Română de Fotbal, care a calculat un comision diminuat cu 80 000 USD (pct.III), în luna ianuarie 2001, împreună cu Becali Ioan și Becali Victor, a indus în eroare Clubul Dinamo București cu privire la suma reală de transfer a jucătorului Codrea Paul, în scopul de a obține pentru sine și pentru alții un folos material injust, cauzând clubului un prejudiciu de 2 580 000 USD, același inculpat inducând în eroare și Federația Română de Fotbal, care a calculat un comision diminuat cu 258 000 USD(pct. V), în luna februarie 2001, împreună cu Becali Ioan, Becali Victor și Stoica Mihai, a indus în eroare Clubul Dinamo București cu privire la suma reală de transfer a jucătorului Cernat Florin, în scopul de a obține pentru sine și pentru alții un folos material injust, cauzând clubului un prejudiciu de 500 000 USD, același inculpat inducând în eroare și Federația Română de Fotbal, care a calculat un comision diminuat cu 88 000 USD(pct. VI), în luna august 2003, împreună cu Becali Ioan, a indus în eroare Clubul Dinamo București cu privire la suma reală de transfer a jucătorului Mara Bogdan, în scopul de a obține pentru sine și pentru alții un folos material injust, cauzând clubului un prejudiciu de 200 000 USD, același inculpat inducând în eroare și

Federația Română de Fotbal, care a calculat un comision diminuat cu 24 500 USD (pct. VII), în luna august 2003, împreună cu Becali Ioan și Becali Victor, a indus în eroare Clubul Dinamo București cu privire la transferul jucătorului Mitea Nicolae, în scopul de a obține pentru sine și pentru alții un folos material injust, cauzând clubului un prejudiciu de 720 000 USD, același inculpat inducând în eroare și Federația Română de Fotbal, care a calculat un comision diminuat cu 32 167 USD (pct.VIII), în luna iunie 2004, împreună cu Becali Ioan și Nețoiu Gheorghe, a indus în eroare Clubul Dinamo București cu privire la suma reală de transfer a jucătorului Alexa Dan, în scopul de a obține pentru sine și pentru alții un folos material injust, cauzând clubului un prejudiciu de 403 000 euro, același inculpat inducând în eroare și Federația Română de Fotbal, care a calculat un comision diminuat cu 29 200 euro (pct. XI), în luna iulie 2005, împreună cu Becali Ioan, a indus în eroare Clubul Dinamo București cu privire la suma reală de transfer a jucătorului Mihalcea Adrian, în scopul de a obține pentru sine și pentru alții un folos material injust, cauzând clubului un prejudiciu de 350 000 USD (pct. XII), întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de înșelăciune cu consecințe deosebit de grave, în formă continuată, prevăzută de art. 215 alin. 1,2, 5 din Codul penal cu aplicarea art.41 alin.2 din Codul penal.

Fapta inculpatului Borcea Cristian care, în baza aceleiași rezoluții infracționale, în perioada iunie 1999 – iulie 2005, a ascuns sursa impozabilă reprezentată de adevăratele sume de transfer ale jucătorilor Cosmin Contra, Alexa Dan și Mihalcea Adrian, cauzând bugetului de stat un prejudiciu de 1.180.216 lei, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de evaziune fiscală, în formă continuată, prevăzută de art.12 din Legea nr.87/1994 cu aplicarea art. 41 alin.2 din Codul penal și art.13 din Codul penal .

Faptele inculpatului Borcea Cristian care, în baza aceleiași rezoluții infracționale, în perioada iunie 1999 – iulie 2005, a contribuit, prin acte de executare, la fragmentarea și virarea în contul unor firme de tip SRL din Olanda, a unor părți din sumele ce au rezultat din transferurile jucătorilor Cernat Florin, Codrea Paul, Mara Bogdan, Alexa Dan și Mihalcea Adrian, ce trebuiau încasate de Clubul Dinamo București, respectiv la dobândirea de către inculpații Becali Ioan și Becali Victor, prin intermediul firmelor off-shore din Insulele Virgine Britanice, a acestor sume, întrunesc elementele constitutive ale infracțiunilor de spălare de bani, în formă continuată, prev. de art. 29 lit. a și c din Legea nr. 656/2002 republicată, cu aplicarea art.41 alin.2 din Codul penal.

Fapta inculpatului Borcea Cristian, de a se asocia cu Becali Ioan și Becali Victor, acționând în mod coordonat, pe baza unui plan conceput în comun, în scopul de a înșela clubul Dinamo, cu prilejul transferurilor fotbaliștilor Cernat Florin, Codrea Paul și Mitea Nicolae, respectiv de a recicla sumele bănești obținute

pe această cale, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de asociere pentru săvârșirea de infracțiuni, prevăzută de art. 323 al.1,2 din Codul penal.

Cu aplicarea art. 33 lit. a din Codul penal, privind concursul real de infracțiuni.

Fapta inculpatului Becali Ioan care, în baza aceleiași rezoluții infracționale, prin mijloace frauduloase, în luna iunie 1999, împreună cu Borcea Cristian, a indus în eroare Clubul Dinamo București cu privire la suma reală de transfer a jucătorului Cosmin Contra, în scopul de a obține pentru sine și pentru alții un folos material injust, cauzând clubului un prejudiciu de 1 012 500 USD (pct. III), în luna iulie 1999, împreună cu Pădureanu Jean, a indus în eroare Clubul Gloria Bistrița cu privire la suma reală de transfer a jucătorului Ganea Ionel, în scopul de a obține pentru sine și pentru alții un folos material injust, cauzând clubului un prejudiciu de 1 400 000 USD (pct. IV), în luna ianuarie 2001, împreună cu Borcea Cristian și Becali Victor, a indus în eroare Clubul Dinamo București cu privire la suma reală de transfer a jucătorului Codrea Paul, în scopul de a obține pentru sine și pentru alții un folos material injust, cauzând clubului un prejudiciu de 2 580 000 USD, (pct. V), în luna februarie 2001, împreună cu Borcea Cristian, Becali Victor și Stoica Mihai, a indus în eroare Clubul Dinamo București cu privire la suma reală de transfer a jucătorului Cernat Florin, în scopul de a obține pentru sine și pentru alții un folos material injust, cauzând clubului un prejudiciu de 500 000 USD, pct. VI), în luna august 2003, împreună cu Borcea Cristian, a indus în eroare Clubul Dinamo București cu privire la suma reală de transfer a jucătorului Mara Bogdan, în scopul de a obține pentru sine și pentru alții un folos material injust, cauzând clubului un prejudiciu de 200 000 USD, (pct. VII), în luna august 2003, împreună cu Borcea Cristian și Becali Victor, a indus în eroare Clubul Dinamo București cu privire la transferul jucătorului Mitea Nicolae, în scopul de a obține pentru sine și pentru alții un folos material injust, cauzând clubului un prejudiciu de 720 000 USD, (pct. VIII), în luna august 2003, împreună cu Pădureanu Jean, Becali Victor și Popescu Gheorghe, a indus în eroare Clubul Gloria Bistrița cu privire la suma reală de transfer a jucătorului Sânmărtean Lucian, în scopul de a obține pentru sine și pentru alții un folos material injust, cauzând clubului un prejudiciu de 300 000 USD (pct. IX), în luna septembrie 2003, împreună cu Copos Gheorghe și Popescu Gheorghe, a indus în eroare Clubul Rapid București cu privire la suma reală de transfer a jucătorului Bratu Florin, în scopul de a obține pentru sine și pentru alții un folos material injust, cauzând clubului un prejudiciu de 2.100 000 USD (pct. X), în luna iunie 2004, împreună cu Borcea Cristian și Nețoiu Gheorghe, a indus în eroare Clubul Dinamo București cu privire la suma reală de transfer a jucătorului Alexa Dan, în scopul de a obține pentru sine și pentru alții un folos material injust, cauzând clubului un prejudiciu de 403 000 euro, (pct. XI), în luna iulie 2005, împreună cu Borcea Cristian, a indus în eroare Clubul Dinamo București cu privire

la suma reală de transfer a jucătorului Mihalcea Adrian, în scopul de a obține pentru sine și pentru alții un folos material injust, cauzând clubului un prejudiciu de 350 000 USD(pct. XII), întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de înșelăciune cu consecințe deosebit de grave, în formă continuată, prevăzută de art. 215 alin. 1,2, 5 din Codul penal cu aplicarea art.41 alin.2 din Codul penal.

Fapta inculpatului Becali Ioan, constând în aceea că, în baza aceleiași rezoluții infracționale, în perioada iunie 1999 – iulie 2005, împreună cu reprezentanții cluburilor de fotbal, a contribuit la ascunderea sursei imposibile reprezentate de adevăratele sume de transfer ale jucătorilor Cosmin Contra, Ganea Ionel, Sânmărtean Lucian, Bratu Florin, Alexa Dan și Mihalcea Adrian, cauzând bugetului de stat un prejudiciu de 4.579.356 lei, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de evaziune fiscală, în formă continuată, prevăzută de art.12 din Legea nr.87/1994 cu aplicarea art. 41 alin.2 din Codul penal și art.13 din Codul penal.

Faptele inculpatului Becali Ioan care, în perioada iulie 1999 – iulie 2005, în baza aceleiași rezoluții infracționale, a contribuit, prin acte de executare, la fragmentarea și virarea în contul unor firme de tip SRL din Olanda, a unor părți din sumele ce au rezultat din transferurile jucătorilor Ganea Ionel, Cernat Florin, Codrea Paul, Mara Bogdan, Sânmărtean Lucian, Alexa Dan și Mihalcea Adrian, ce trebuiau încasate de cluburile Dinamo București și Gloria Bistrița, reciclând și dobândind aceste sume, prin intermediul firmelor off-shore din Insulele Virgine Britanice, întrunesc elementele constitutive ale infracțiunilor de spălare de bani, în formă continuată, prevăzute de art. 29 lit. a și c din Legea nr.656/2002 republicată, cu aplicarea art.41 alin.2 din Codul penal.

Fapta inculpatului Becali Ioan de a se asocia cu Borcea Cristian și Becali Victor, acționând în mod coordonat, pe baza unui plan conceput în comun, în scopul de a înșela clubul Dinamo, cu prilejul transferurilor fotbaliștilor Cernat Florin, Codrea Paul și Mitea Nicolae, respectiv de a recicla sumele bănești obținute pe această cale, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de asociere pentru săvârșirea de infracțiuni, prevăzută de art. 323 al.1,2 din Codul penal. Cu aplicarea art.33 lit. a din Codul penal, privind concursul real de infracțiuni.

Fapta inculpatului Becali Victor, constând în aceea că, în baza aceleiași rezoluții infracționale, prin mijloace frauduloase, în luna ianuarie 2001, împreună cu Borcea Cristian și Becali Ioan, a indus în eroare Clubul Dinamo București cu privire la suma reală de transfer a jucătorului Codrea Paul, în scopul de a obține pentru sine și pentru alții un folos material injust, cauzând clubului un prejudiciu de 2 580 000 USD, (pct. V), în luna februarie 2001, împreună cu Borcea Cristian, Becali Ioan și Stoica Mihai, a indus în eroare Clubul Dinamo București cu privire la suma reală de transfer a jucătorului Cernat Florin, în scopul de a obține pentru

sine și pentru alții un folos material injust, cauzând clubului un prejudiciu de 500 000 USD(pct. VI), în luna august 2003, împreună cu Borcea Cristian și Becali Ioan, a indus în eroare Clubul Dinamo București cu privire la transferul jucătorului Mitea Nicolae, în scopul de a obține pentru sine și pentru alții un folos material injust, cauzând clubului un prejudiciu de 720 000 USD, (pct. VIII), în luna august 2003, împreună cu Pădureanu Jean, Becali Ioan și Popescu Gheorghe, a indus în eroare Clubul Gloria Bistrița cu privire la suma reală de transfer a jucătorului Sânmărtean Lucian, în scopul de a obține pentru sine și pentru alții un folos material injust, cauzând clubului un prejudiciu de 300 000 USD(pct. IX), întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de înșelăciune cu consecințe deosebit de grave, în formă continuată, prevăzută de art.215 al.1,2, 5 din Codul penal cu aplicarea art. 41 alin.2 din Codul penal.

Fapta inculpatului Becali Victor care prin actele de executare comise în baza aceleiași rezoluții infracționale, a contribuit la ascunderea sursei impozabile reprezentată de adevărata sumă rezultată din transferul jucătorului Sânmărtean Lucian, cauzând bugetului de stat un prejudiciu de 328 440 lei, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de evaziune fiscală, în formă continuată, prevăzută de art.12 din Legea nr.87/1994 cu aplicarea art. 41 alin.2 din Codul penal și art. 13 din Codul penal.

Faptele inculpatului Becali Victor care, în perioada iulie 1999 – august 2003, în baza aceleiași rezoluții infracționale, a contribuit, prin acte de executare, la fragmentarea și virarea în contul unor firme de tip SRL din Olanda, a unor părți din sumele ce au rezultat din transferurile jucătorilor Ganea Ionel, Cernat Florin, Codrea Paul și Sânmărtean Lucian, ce trebuiau încasate de Cluburile Dinamo București și Gloria Bistrița, reciclând și dobândind aceste sume, împreună cu Becali Ioan, prin intermediul firmelor off-shore din Insulele Virgine Britanice, întrunesc elementele constitutive ale infracțiunilor de spălare de bani, în formă continuată, prevăzute de art. 29 lit.a și c din Legea nr. 656/2002 republicată, cu aplicarea art.41 alin.2 din Codul penal.

Fapta inculpatului Becali Victor de a se asocia cu Borcea Cristian și Becali Ioan, acționând în mod coordonat, pe baza unui plan conceput în comun, în scopul de a înșela clubul Dinamo, cu prilejul transferurilor fotbaliștilor Cernat Florin, Codrea Paul și Mitea Nicolae, respectiv de a recicla sumele bănești obținute pe această cale, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de asociere pentru săvârșirea de infracțiuni, prev. de art. 323 al.1,2 din Codul penal.

Cu aplicarea art. 33 lit. a din Codul penal, privind concursul real de infracțiuni.

Fapta inculpatului Popescu Gheorghe, constând în aceea că, în baza aceleiași rezoluții infracționale, prin mijloace frauduloase, în luna august 2003, împreună cu

Pădureanu Jean, Becali Victor și Becali Ioan, a indus în eroare Clubul Gloria Bistrița cu privire la suma reală de transfer a jucătorului Sânmărtean Lucian, în scopul de a obține pentru sine și pentru alții un folos material injust, cauzând clubului un prejudiciu de 300 000 USD(pct. IX) și în luna septembrie 2003, împreună cu Copos Gheorghe și Becali Ioan, a indus în eroare Clubul Rapid București cu privire la suma reală de transfer a jucătorului Bratu Florin, în scopul de a obține pentru sine și pentru alții un folos material injust, cauzând clubului un prejudiciu de 2.100 000 USD(pct. X), întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de înșelăciune cu consecințe deosebit de grave, în formă continuată, prevăzută de art. 215 al.1,2, 5 din Codul penal cu aplicarea art. 41 alin.2 din Codul penal.

Fapta inculpatului Popescu Gheorghe, constând în aceea că, în baza aceleiași rezoluții infracționale, în luna august 2003, împreună cu reprezentanții cluburilor de fotbal, a contribuit la ascunderea sursei impozabile reprezentate de adevăratele sume de transfer ale jucătorilor Sânmărtean Lucian și Bratu Florin, cauzând bugetului de stat un prejudiciu de 2.554.537 lei, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de evaziune fiscală, în formă continuată, prevăzută de art.12 din Legea nr.87/1994 cu aplicarea art. 41 alin.2 din Codul penal și art.13 din Codul penal.

Faptele inculpatului Popescu Gheorghe, care, în luna august 2003, a contribuit, prin acte de executare, la fragmentarea și virarea în contul unei firme de tip SRL din Olanda, a unei părți din suma ce a rezultat din transferul jucătorului Sânmărtean Lucian, ce trebuia încasată de Clubul Gloria Bistrița, respectiv la dobândirea de către inculpații Becali Ioan și Becali Victor, prin intermediul firmelor off-shore din Insulele Virgine Britanice, a sumelor reciclate de aceștia, întrunesc elementele constitutive ale infracțiunilor de spălare de bani, prevăzute de art.29 lit.a și c din Legea nr.686/2002 republicată.

Cu aplicarea art.33 lit. a din Codul penal, privind concursul real de infracțiuni.

Fapta inculpatului Nețoiu Gheorghe, constând în aceea că, în luna iunie 2004, prin mijloace frauduloase, împreună cu Borcea Cristian și Becali Ioan, a indus în eroare Clubul Dinamo București cu privire la suma reală de transfer a jucătorului Alexa Dan, în scopul de a obține pentru sine și pentru alții un folos material injust, cauzând clubului un prejudiciu de 403 000 euro, (pct. XI), întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de înșelăciune, prevăzută de art. 215 al.1, 2 și 5 din Codul penal.

Fapta inculpatului Nețoiu Gheorghe de a ascunde, în luna iunie 2004, sursa impozabilă reprezentată de adevărata sumă de transfer a jucătorului Alexa Dan, cauzând bugetului de stat un prejudiciu de 405 992 lei, întrunește elementele

constitutive ale infracțiunii de evaziune fiscală, prevăzută de art.12 din Legea nr.87/1994 cu aplicarea art.13 din Codul penal.

Faptele inculpatului Nețoiu Gheorghe care, în luna iunie 2004, a dispus virarea în contul unei firme de tip SRL din Olanda, a unei părți din suma ce a rezultat din transferul jucătorului Alexa Dan, ce trebuia încasată de Clubul Dinamo București, contribuind la dobândirea de către inculpatul Becali Ioan, prin intermediul firmelor off-shore din Insulele Virgine Britanice, a acestei sume, întrunesc elementele constitutive ale infracțiunilor de spălare de bani, prevăzute de art. 29 lit. a și c din Legea nr. 656/2002 republicată.

Cu aplicarea art. 33 lit. a din Codul penal, privind concursul real de infracțiuni.

La individualizarea pedepselor ce au fost aplicate s-a ținut seama de criteriile prevăzute de art.72 din Codul penal și anume limitele de pedeapsă prevăzute de textele de lege incriminatoare, împrejurările concrete în care faptele au fost săvârșite, gradul ridicat de pericol social ce caracterizează astfel de fapte, rolul și contribuția fiecăruia dintre inculpați în activitatea infracțională, rezultatul produs, poziția procesuală adoptată pe parcursul procesului penal.

În privința inculpaților Becali Ioan, Borcea Cristian și Becali Victor, Curtea a avut în vedere perioada foarte întinsă a activității infracționale, numărul mare al actelor materiale cu referire la toate infracțiunile săvârșite în formă continuată, valoarea extrem de mare a prejudiciului cauzat și împrejurările concrete ale faptelor, reținând din acest punct de vedere modalitatea foarte elaborată în care inculpații au conceput și pus în aplicare planul infracțional, faptul că inculpatul Becali Ioan a fost inițiatorul și principalul beneficiar, împreună cu Becali Victor, al acestei activități ilicite, în cadrul căreia inculpatul Borcea Cristian a avut o contribuție esențială, determinată de funcțiile de conducere deținute la clubul Dinamo București.

Inculpații Copos Gheorghe, Stoica Mihai, Pădureanu Jean, și Nețoiu Gheorghe au deținut poziții importante în cadrul cluburilor de fotbal pe care le-au prejudiciat prin faptele de înșelăciune, cu mult peste limita de 200 000 lei, însă aceștia, precum și inculpatul Popescu Gheorghe, au avut o activitate infracțională mai redusă decât cea a inculpaților Becali Ioan, Borcea Cristian și Becali Victor. Curtea a ținut seama și de faptul că Pădureanu Jean are o vârstă înaintată și o stare de sănătate precară, a acoperit o parte din prejudiciu, iar prin declarațiile sale, a contribuit la stabilirea situației de fapt, chiar dacă acestea au fost ezitante sub aspectul laturii subiective; în privința inculpatului Popescu Gheorghe a avut în vedere cariera sportivă de excepție a acestuia, faptul că a acoperit o parte din prejudiciu dar și că a fost atras în activitatea infracțională de Becali Ioan; referitor la inculpatul Nețoiu Gheorghe, a luat în considerare împrejurarea că a fost implicat

doar în realizarea unui singur transfer, dar și că acesta a deschis un cont cu suma de 116 064 lei asupra căreia s-a instituit măsura popririi în vederea recuperării prejudiciului.

De asemenea, Curtea a avut în vedere timpul scurs de la comiterea infracțiunilor, faptul că inculpații nu sunt cunoscuți cu antecedente penale dar și împrejurarea că sumele de bani obținute prin săvârșirea infracțiunilor ar putea fi recuperate parțial prin valorificarea bunurilor asupra cărora s-au instituit măsuri asigurătorii.

Evaluând coroborat aspectele reținute în detrimentul și în beneficiul inculpaților, Curtea a apreciat că se impune reținerea de circumstanțe atenuante conform art.74 alin.2 din Codul penal, față de toți inculpații, precum și a celor prevăzute de art.74 lit.a din Codul penal în privința inculpaților Popescu Gheorghe și Pădureanu Jean.

În raport de aceste criterii, Curtea a aplicat inculpaților Becali Ioan, Borcea Cristian și Becali Victor pedepse orientate spre maximumul noilor limite stabilite ca urmare a reținerii circumstanțelor atenuante, față de Copos Gheorghe și Stoica Mihai spre mediu, iar inculpaților Popescu Gheorghe, Pădureanu Jean și Nețoiu Gheorghe la minimumul acestor limite.

Natura faptelor, împrejurarea și modalitatea în care au fost comise, au dus la concluzia unei nedemnități în exercitarea drepturilor de natură electorală astfel că, potrivit art.71 din Codul penal, s-a impus interzicerea exercitării acestor drepturi de către inculpați (cu excepția dreptului de a alege), pe durata executării pedepsei principale.

Din aceleași considerente, având în vedere și dispozițiile art. 65 alin.2 din Codul penal, pe lângă aceste drepturi, a interzis inculpaților și dreptul de a ocupa o funcție sau de a exercita o profesie ori de a desfășura o activitate de natura aceleia de care s-au folosit pentru săvârșirea infracțiunilor, atât ca pedeapsă complementară cât și accesorie.

Având în vedere aspectele reținute cu prilejul individualizării judiciare a pedepselor, Curtea a apreciat, în privința inculpaților Popescu Gheorghe, Pădureanu Jean și Nețoiu Gheorghe, că scopul pedepsei, așa cum este reglementat la art. 52 din Codul penal, poate fi atins și fără privarea de libertate a acestora, suspendarea executării în condițiile art. 86¹ din Codul penal, fiind suficientă pentru atenționarea și responsabilizarea inculpaților, în scopul evitării săvârșirii unor noi fapte similare.

XV. Sub aspectul laturii civile, pentru motivele ce au fost expuse în cadrul analizei situației de fapt, Curtea a admis acțiunile civile exercitate de STATUL ROMÂN - AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ și LICEUL CU PROGRAM SPORTIV BANATUL TIMIȘOARA și, având în vedere

principiile răspunderii civile delictuale, a obligat în solidar inculpații care au prejudiciat aceste părți civile, la plata despăgubirilor, respectiv, a respins, ca neîntemeiată, acțiunea civilă formulată de partea civilă A.S. TRACTORUL BRASOV.

A apreciat că singura soluție echitabilă este obligarea în solidar doar a inculpaților la acoperirea prejudiciului cauzat bugetului de stat, câtă vreme sursa impozabilă ascunsă a fost constituită din sumele de bani cu care au fost prejudiciate cluburile de fotbal, situație în care nu a putut fi angajată răspunderea civilă a acestor persoane juridice.

Împotriva acestei decizii au formulat recurs Parchetul de pe lângă Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția Națională Anticorupție, partea civilă AS Tractorul Brașov și inculpații Copos Gheorghe, Popescu Gheorghe, Stoica Mihai, Borcea Cristian, Becali Ioan, Becali Victor, Pădureanu Jean și Nețoiu Gheorghe.

Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția Națională Anticorupție, prin motivele de recurs, a invocat următoarele: nelegalitatea pedepselor aplicate inculpaților Pădureanu Jean, Popescu Gheorghe și Nețoiu Gheorghe, critică încadrată în cazul de casare prevăzut de art. 385⁹ alin. 1 pct. 14 teza a II a C.proc.pen.; greșita individualizare a pedepselor aplicate inculpaților Copos Gheorghe, Stoica Mihai, Borcea Cristian, Becali Ioan, Becali Victor și Nețoiu Gheorghe urmare a greșitei rețineri a circumstanțelor atenuante, critică circumscrisă cazului de casare prevăzut de art. 385⁹ alin. 1 pct. 14 teza I C.proc.pen.; omisiunea instanței de apel de a dispune confiscarea specială a sumelor de bani care nu servesc la despăgubirea persoanei vătămate Federația Română de Fotbal de la inculpații Copos Gheorghe (fapta Florin Bratu) și Borcea Cristian (faptele Contra Cosmin și Paul Codrea), omisiunea de a dispune obligarea inculpaților Copos Gheorghe, Stoica Mihai, Borcea Cristian, Jean Pădureanu și Becali Ioan la plata despăgubirilor civile către Agenția Națională de Administrare Fiscală, în solidar cu cluburile de fotbal ai căror prepuși au săvârșit infracțiunea de evaziune fiscală, greșita ridicare a măsurilor asigurătorii instituite asupra bunurilor părților responsabile civilmente, cluburile de fotbal Rapid București, Dinamo București, Otelul Galați și Gloria Bistrița, greșita soluționare a laturii civile în cazul părții civile Liceul cu program Sportiv Banatul Timișoara (transfer Paul Codrea) și greșita respingere a cererii de acordare a despăgubirilor civile formulată de reprezentantul legal al părții civile Tractorul Brașov (transferul Florin Bratu), toate aceste critici fiind încadrare în cazul de casare prev. de art. 385⁹ alin. 1 pct. 17² C.proc.pen.

Recurenta parte civilă AS Tractorul Brașov a susținut că în cauză s-a făcut o greșită aplicare a legii prin respingerea acțiunii civile, având în vedere că

clubul a suferit un prejudiciu în cuantum de 63.500 dolari SUA, sumă la care se impune și stabilirea de penalități de întârziere de 225.932,5 USD.

Prin motivele de recurs depuse la dosar în termenul prevăzut de dispozițiile art. 385¹⁰ alin. 2 C.proc.pen., **inculpatul Popescu Gheorghe** a solicitat în principal, în temeiul dispozițiilor art.385¹⁵ alin.1 pct.2 lit.c C.proc.pen., casarea deciziei și, pe cale de consecință, trimiterea cauzei spre rejudecare la instanța de apel, arătând că este necesară administrarea de probe, criticând împrejurarea că probele propuse în apărare au fost ignorate fiind astfel încălcat dreptul la apărare, iar în subsidiar a solicitat achitarea sa pentru toate infracțiunile reținute, în temeiul art. 11 pct. 2 lit. a rap. la art. 10 lit. d C.proc.pen, invocându-se cazul de casare prev. de art. 385⁹ alin. 1 pct. 12 C.proc.pen.

În ceea ce îl privește pe inculpatul **Pădureanu Jean**, acesta a susținut, în principal, cazul de casare prev. de art. 385⁹ alin. 1 pct. 17² C.proc.pen. solicitând trimiterea cauzei spre rejudecare la instanța de fond întrucât aceasta nu s-a pronunțat asupra tuturor faptelor cu care a fost sesizată, omițând să pronunțe o soluție și cu privire la cea de-a doua infracțiune de spălare de bani în forma prevăzută de disp. art. 23 lit. a) din Legea 656/2002. S-a arătat că, în aceste condiții soluția prevăzută de dispozițiile legale era trimiterea cauzei spre rejudecare la tribunal și nu pronunțarea unei soluții cu privire la fondul cauzei de către instanța de apel. În subsidiar, s-a solicitat, în temeiul aceluiași caz de casare, trimiterea cauzei spre rejudecarea apelurilor, arătându-se că hotărârea instanței de apel se întemeiază pe o probă obținută cu încălcarea dispozițiilor legale și care provine de la partea civilă, respectiv Procesul verbal de constatare al Gărzii Financiare nr. 1311 din 20.12.2007, administrarea acesteia în procesul penal încălcând dreptul la un proces echitabil și egalitatea de arme. A mai fost invocat și cazul de casare prevăzut de art. 385⁹ alin. 1 pct. 9 C.proc.pen., arătându-se că hotărârea instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se sprijină dispoziția de confiscare a sumei de 87.000 USD în echivalent în lei.

Inculpatul **Copos Gheorghe** a solicitat în principal trimiterea cauzei spre rejudecare în apel, invocând cazul de casare prev. de art. 385⁹ alin. 1 pct. 10 C.proc.pen. întrucât acesta nu s-ar fi pronunțat cu privire la una din faptele reținute în sarcină sa prin actul de sesizare și nici cu privire la unele probe administrate care erau de natură să influențeze soluția în cauză. Aceeași soluție s-ar impune și față de împrejurarea că prin hotărârea recurată se bazează pe aceleași probe administrate în cursul cercetării judecătorești la instanța de fond unde s-a pronunțat o soluție de achitare în temeiul dispozițiilor art.11 pct.2 lit.a raportat la art.10 lit. a C.proc.pen., Curtea de apel respingând toate probele solicitate de către apărare și, totodată, în raport de faptul că rezolvarea laturii civile a cauzei are la baza o probă nelegal administrată, respectiv procesul verbal de constatare întocmit de către inspectorii

Gărzii Financiare care sunt subordonați părții civile, critici circumscrise cazului de casare prev. de art. 385⁹ alin. 1 pct.17² C.proc.pen.; s-au mai invocat și dispozițiile art. 385⁹ alin. 1 pct. 9 C.proc.pen. atras de lipsa de motivare a hotărârii din apel. Totodată, au fost formulate critici vizând și fondul cauzei, solicitându-se casarea deciziei și menținerea soluției de achitare dispusă de prima instanță.

Inculpatul **Stoica Mihai** a invocat cazul de casare prev. de art. 385⁹ alin. 1 pct.18 C.proc.pen. solicitând casarea hotărârii recurate și menținerea hotărârii primei instanțe, arătând că soluția de condamnare a sa este rezultatul unei grave erori de fapt. În privința infracțiunilor de înșelăciune, s-a susținut că a fost angajatul unei asociații de fotbal, nu al unei societăți comerciale și a efectuat transferurile în îndeplinirea mandatului dat de organele de conducere la o valoare foarte mare, sumele obținute fiind unele dintre cele mai mari posibile la acel moment. Referitor la infracțiunea de spălare de bani prevăzută de art. 23 lit. a din Legea nr. 21/1999 cu aplic. art. 13 din Codul penal s-a susținut că nu este îndeplinită condiția ca sumele de bani "spălate" să provină din infracțiunile special prevăzute de lege, întrucât între acestea nu figurează infracțiunea de evaziune fiscală prevăzută de Legea nr. 87/1994 sau cea de înșelăciune, legea referindu-se strict la „înșelăciune în domeniul bancar, financiar sau de asigurări”.

Motivele de recurs formulate cu privire la **inculpatul Borcea Cristian** sunt comune cu cele care îi privesc pe **inculpații Becali Ioan și Becali Victor**. O primă critică, încadrată în cazul de casare prev. de art. 385⁹ alin. 1 pct. 17² C.proc.pen., se referă la faptul că instanța de apel a pronunțat o hotărâre de condamnare prin reaprecierea probatoriului administrat de instanța de fond, fără să administreze nici o altă probă, respingându-se toate cererile formulate de apărare. Făcându-se referire la practica Curții Europene, s-a arătat că dreptul la apărare a fost încălcat, impunându-se trimiterea cauzei spre rejudecarea apelurilor. Din perspectiva dispozițiilor art. 385⁹ alin. 1 pct. 9 C.proc.pen. s-a invocat faptul că hotărârea nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, întrucât instanța de apel nu a arătat care au fost motivele care au determinat-o să concluzioneze în sensul existenței unei activități de „inducere în eroare”, nu oferă motivele care au condus-o la înlăturarea argumentelor apărării, în sensul că doar începând cu data de 01.07.2002, ca urmare a prevederilor Legii nr.414/2002 ale Legii nr.345/2002, veniturile din transferurile de jucători, realizate de cluburile organizate ca asociații fără scop lucrativ, sunt de natură economică și, deci, impozabile, și, de asemenea hotărârea este nemotivată sub aspectul existenței infracțiunilor de spălare de bani, instanța rezumându-se la a prezenta faptul că în contul inculpatului Becali Victor, ar fi fost virate în intervalul 1999-2001, suma de 4,56 milioane USD, prin transfer bancar. Un alt motiv de recurs, încadrat în dispozițiile art. 385⁹ alin. 1 pct. 10 C.proc.pen., se referă la faptul că instanța nu s-a pronunțat asupra cererii de a se

constata nelegalitatea rapoartelor de constatare tehnico-științifice, simpla mențiune că raportul ar fi unul legal neconstituind o pronunțare asupra cererii. De asemenea, se susține că s-a invocat nelegalitatea probelor obținute prin comisie rogatorie, în străinătate, înaintea începerii urmăririi penale în personam, și, deși s-a solicitat readministrarea acestor probe în condiții de contradictorialitate, s-a ignorat cererea apărării.

Au fost formulate critici și în privința fondului cauzei, încadrate în cazurile de casare prev. de art. 385⁹ alin. 1 pct. 12 și 18 C. proc. pen. solicitându-se menținerea soluției pronunțată de prima instanță. În subsidiar, a fost invocat și cazul de casare prev. de art. 385⁹ alin. 1 pct. 14 C. proc. pen.

Și inculpatul **Nețoiu Gheorghe** prin motivele de recurs a invocat greșita aplicare a legii, prin aceea că a fost condamnat pentru prima dată în apel, după o achitare dispusă în baza art. 11 pct. 2 lit. a raportat la art. 10 lit. a C. proc. pen., pe baza reinterpretării declarațiilor martorilor, fără ca instanța să administreze nemijlocit aceste probe și fără a-i da posibilitatea să își formuleze apărări. În acest sens se face referire la jurisprudența Curții Europene, cauza Flueraș contra României, cu referire la obligațiile pe care le are instanța de control judiciar. Totodată, s-a arătat faptul că inculpații au solicitat încuviințarea probei cu expertiză financiar contabilă care să fie efectuată de persoane independente în raporturile cu statul și cu inculpații, întrucât singura dovadă pe baza căreia s-a calculat prejudiciul reținut este un raport de constatare tehnico-științifică al Gărzii Financiare, instituție subordonată părții civile. În raport de acest motiv de recurs s-a solicitat trimiterea cauzei spre rejudecare la Curtea de apel în vederea administrării de probe. În subsidiar, a fost invocat cazul de casare prevăzut de dispozițiile art. 385⁹ pct. 18 C. proc. pen., susținând că starea de fapt reținută de către Curtea de Apel București este rezultatul unei grave erori.

Prezenți în fața instanței de recurs, inculpații Copos Gheorghe, Popescu Gheorghe, Stoica Mihai, Borcea Cristian, Becali Ioan, Becali Victor, Pădureanu Jean și Nețoiu Gheorghe au solicitat să fie ascultați, astfel că s-a procedat la audierea acestora, mai puțin a inculpatului Pădureanu Jean, care, invocând probleme medicale, a revenit asupra poziției anterior exprimate. Înalta Curte a încuviințat pentru toți inculpații proba cu înscrisuri, acestea fiind atașate la dosarul cauzei.

La termenul la care au avut loc dezbaterile, în raport de dispozițiile art. 385¹ alin. 4 C. proc. pen., s-a pus în discuție admisibilitatea recursului recursul declarat de partea civilă AS Tractorul Brașov.

Analizând decizia recurată din perspectiva criticilor formulate de către recurenți și a cazurilor de casare invocate, dar și în limitele dispozițiilor art. 385⁹ alin. 3 C. proc. pen., se rețin următoarele:

În ceea ce privește excepția invocată, cu referire la recursul declarat de *partea civilă AS Tractorul Brașov*, Înalta Curte constată că, potrivit dispozițiilor art. 385¹ alin. 4 C.proc.pen., nu pot fi atacate cu recurs sentințele în privința cărora persoanele prevăzute în art. 362 C.proc.pen. nu au folosit calca de atac a apelului.

Partea civilă AS Tractorul Brașov nu a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe prin care, în baza art. 346 alin. 3 C.proc.pen., i-a fost respinsă ca neîntemeiată acțiunea civilă, aceeași soluție fiind pronunțată, în rejudecare, și de către instanța de apel.

În aceste condiții, Înalta Curte constată că recursul declarat de aceasta este inadmisibil, astfel că, conform dispozițiilor art. 385¹⁵ pct. 1 lit. a C.proc.pen. îl va respinge ca atare.

Referitor la recursurile declarate de inculpați, având în vedere că în cauză au fost invocate motive care atrag trimiterea cauzei spre rejudecare, Înalta Curte, în opinie majoritară, va face o analiză prioritară a acestora.

O primă critică prin care se tinde la casarea cu trimitere spre rejudecare la prima instanță este formulată de către inculpatul Pădureanu Jean și vizează greșita aplicarea a legii, din perspectiva soluției ce trebuia pronunțată de către instanța de apel, în condițiile în care aceasta a constatat că tribunalul a omis să se pronunțe cu privire la una din faptele pentru care acest inculpat a fost trimis în judecată.

În acest sens s-a arătat de către apărare că, deși prin rechizitoriu în sarcina inculpatului Pădureanu Jean au fost reținute trei infracțiuni de spălare de bani, respectiv două infracțiuni prev. de art. 23 lit. a din Legea 656/2002 (ambele transferuri, respectiv Ganea Ionel și Sânmărtean Lucian) și o infracțiune prev. de art. 23 lit. c) din aceeași lege, instanța de fond a omis să pronunțe o soluție și cu privire la cea de-a doua infracțiune de spălare de bani în forma prevăzută de disp. art. 23 lit. a) din Legea 656/2002.

Instanța de apel a constatat că situația de fapt reținută de către tribunal cuprinde o analiză a ambelor transferuri ale jucătorilor Ganea Ionel și Sânmărtean Lucian, și, în realitate, omisiunea primei instanțe nu vizează decât încadrarea juridică, prin nereținerea dispozițiilor art. 41 alin. 2 C.pen., care nu poate atrage trimiterea cauzei spre rejudecare la tribunal.

Înalta Curte reține că, chiar și pentru ipoteza în care s-ar fi apreciat că susținerile apărării sunt întemeiate, respectiv că instanța de fond ar fi omis să analizeze una dintre faptele pentru care inculpatul Pădureanu Jean a fost trimis în judecată, soluția prevăzută de dispozițiile legale nu era aceea de trimitere a cauzei spre rejudecare, ci de pronunțare a uneia din soluțiile prevăzute de dispozițiile art. 345 C.proc.pen., conform art. 379 pct. 2 lit. a C.proc.pen.

Sub acest aspect este de menționat că, prin art. I pct. 174 din Legea 356/2006 prin care a fost modificat art. 379 pct. 2 lit. b C.proc.pen., legiuitorul a

exclus dintre motivele pentru care se dispune de către instanța de apel trimiterea cauzei spre rejudecare, situația în care, prin hotărâre nu a fost rezolvat fondul cauzei. Conform textului actual, această soluție este limitată doar la motivele de nulitate absolută prevăzute de dispozițiile art. 197 alin. 2 C.proc.pen. și la situațiile în care judecarea s-a făcut în condițiile nelegalei îndepliniri a procedurii de citare sau în lipsa unei părți care s-a aflat în imposibilitate de prezentare și de a încunoștința instanța despre această imposibilitate.

Ca atare, Înalta Curte constată că sub acest aspect, Curtea de apel a făcut o corectă aplicare a dispozițiilor legale, criticile inculpatului Pădureanu Jean, circumscrise cazului de casare prevăzut de art. 385⁹ alin. 1 pct. 17² C.proc.pen. nefiind întemeiate.

Tot din perspectiva cazului de casare prev. de art. 385⁹ alin. 1 pct. 17² C.proc.pen., recurenții inculpați au invocat, în esență, faptul că în apel s-a pronunțat o hotărâre de condamnare prin reaprecierea probatoriului fără a fi administrat nemijlocit de către Curtea de apel, fiindu-le respinse toate probele propuse în apărare. În susținerea acestui motiv de recurs s-a făcut trimitere la jurisprudența Curții Europene, cauzele Destrehem vs. Franța și Flueraș contra României în care s-a statuat că în aceste condiții este încălcat art. 6 par. 1 din Convenție. De asemenea, s-a arătat că hotărârea de condamnare pronunțată de către instanța de apel se fundamentează pe o probă nelegal administrată, efectuată înainte de începerea urmăririi penale în personam, respectiv raportul de constatare întocmit de către inspectorii ANAF, instituție care are calitatea de parte civilă în cauză, inculpaților respingându-li-se cererea de efectuarea a unei expertize contabile.

Sub aspectele invocate, din actele dosarului se reține că, prima instanță, făcând o analiză a materialului probator, a apreciat că niciuna din acuzațiile aduse inculpaților Popescu Gheorghe, Copos Gheorghe, Stoica Mihai, Borcea Cristian, Becali Ioan, Becali Victor, Padureanu Jean și Nețoiu Gheorghe nu se confirmă iar faptele pentru care aceștia au fost trimiși în judecată nu există, dispunând achitarea în temeiul art. 11 pct. 2 lit. a raportat la 10 lit. a C.proc.pen.

Curtea de apel, stabilind o situație de fapt total opusă celei reținute de tribunal, dar concordantă cu cea expusă în rechizitoriu, a concluzionat că faptele pentru care inculpații au fost trimiși în judecată există și întrunesc elementele constitutive ale infracțiunilor de înșelăciune cu consecințe deosebit de grave, evaziune fiscală și spălare de bani, și, pe cale de consecință, a desființat în totalitate sentința instanței de fond și a dispus condamnarea tuturor inculpaților și obligarea lor la plata despăgubirilor civile, respectiv confiscarea specială a sumelor de bani obținute, în situațiile în care nu a existat o constituire de parte civilă.

Verificând modul în care s-a desfășurat cercetarea judecătorească care a condus la pronunțarea unei soluții de condamnare, Înalta Curte constată că, la primul termen de judecată din 05 septembrie 2012 cauza a fost amânată pentru a se acorda posibilitatea inculpaților să își angajeze apărător. La următorul termen, din data de 03.10.2012, Curtea a respins cererile inculpaților Pădureanu Jean, Copos Gheorghe, Popescu Gheorghe, Becali Ioan și Becali Victor de administrare de probe, respectiv de efectuare a unei expertize financiar contabile, și cererea de ascultare a martorilor Horoba Ioan, Stoian Dorin, Sânmărtean Lucian, Ganea Ionel și Johan Versluis, ca neutille soluționării cauzei, încuviințând pentru inculpatul Pădureanu Jean proba cu înscrisuri în circumstanțiere, în dovedirea stării actuale de sănătate. Instanța a consemnat în încheiere poziția inculpaților Copos Gheorghe, Popescu Gheorghe, Becali Ioan Becali Victor, Borcea Cristian și Pădureanu Jean, care au arătat că *își mențin declarațiile date în cauză și se consideră nevinovați, Becali Ioan și Becali Victor precizând și faptul că au acționat în conformitate cu regulamentele interne și internaționale*. Totodată, din oficiu, a pus în discuție schimbarea încadrării juridice a faptelor reținute în sarcina inculpaților Copos Gheorghe și Pădureanu Jean, și, la cererea apărării, a dispus amânarea cauzei pentru termenul din 26 octombrie 2012. La acest ultim termen de judecată a fost prezent și inculpatul Nețoiu Gheorghe, care a arătat că „*își menține depozițiile anterioare și nu are alte completări de făcut*”, după care a constatat cauza în stare de judecată și a acordat cuvântul în dezbaterile apelurilor.

Se constată așadar că, în pofida caracterului devolutiv integral al căii de atac, prevăzut de dispozițiile art. 371 alin. 2 C.proc.pen., și, deși era obligată să procedeze la audierea inculpaților achitați, Curtea s-a limitat în mod total nejustificat în a consemna în încheiere poziția procesuală a acestora, după care, fără a administra nicio altă probă, respingând toate cererile formulate în acest sens de către apărare, cu excepția înscrisurilor în circumstanțiere, a constatat vinovăția inculpaților, statuând asupra unor aspecte cu profund caracter factic, printr-o altă interpretare a probatoriului administrat în cursul urmăririi penale și cercetării judecătorești.

În primul rând, în cauză s-au încălcat dispozițiile art. 378 alin. 1¹ C.proc.pen. potrivit cărora, cu ocazia judecării apelului, instanța este obligată să procedeze la ascultarea inculpatului prezent potrivit dispozițiilor cuprinse în partea specială Titul II, Capitolul II, atunci când nu a fost ascultat la instanța de fond, precum și atunci când instanța de fond nu a pronunțat împotriva inculpatului o hotărâre de condamnare.

Textul a fost introdus urmare a condamnărilor României la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, instanța europeană statuând că, atunci când o instanță sesizată cu soluționarea unei cauze în fapt și în drept, este investită să

analizeze în ansamblul ei problema vinovăției sau nevinovăției, aceasta nu poate, din motive de echitate a procedurii, să decidă asupra acestor probleme fără aprecierea directă a mărturiilor prezentate personal de inculpatul care susține că nu a comis fapta considerată infracțiune.

Or, aprecierea directă a mărturiilor celor acuzați nu se poate realiza doar din simpla afirmație a menținerii declarațiilor anterioare și a faptului că sunt nevinovați, o atare modalitate formală de ascultare nesatisfăcând exigentele art. 378 alin. 1^l C.proc.pen. și art. 6 par. 1 din C.E.D.O., instanța de apel fiind obligată să îi audieze detaliat, potrivit procedurii prevăzute de art. 323 și 324 C.proc.pen. (la care chiar dispozițiile art. 378 alin. 1^l fac trimitere), întrucât această poziție procesuală nu echivalează cu exercitarea dreptului la tăcere.

În al doilea rând, Înalta Curte constată că, într-adevăr, instanța de apel și-a fundamentat decizia pe o nouă interpretare dată probatoriului, inclusiv declarațiilor martorilor, inculpații fiind găsiți vinovați pe baza aceluiași probe ce au condus la pronunțarea, de către prima instanță, a unei soluții de achitare întemeiată pe dispozițiile art. 10 lit. a C.proc.pen.

Este adevărat că, potrivit dispozițiilor art. 378 alin. 1 și 2 C.proc.pen., instanța verifică hotărârea atacată, pe baza lucrărilor și materialului din dosarul cauzei, precum și a oricăror probe noi, având posibilitatea de a da o nouă apreciere probelor administrate în fața primei instanțe. Dar aceste reglementări interne, care permit instanței de apel să dea o nouă apreciere materialului probator, nu pot fi interpretate decât prin corelare cu prevederile art. 6 din Convenție și cu jurisprudența instanței europene în această materie, ce are aplicație directă în ordinea juridică a statelor contractante.

Înalta Curte reține că, inclusiv în cauzele pronunțate împotriva României, Curtea Europeană a statuat că modalitatea de aplicare a art. 6 în fața instanțelor din apel sau recurs depinde de caracteristicile procedurii în căile de atac. Atunci când procedura internă permite instanței de apel sau de recurs reaprecierea probelor și a stării de fapt stabilite de instanțele inferioare, art. 6 se aplică integral și în fața acestora. În acest sens, Curtea a constatat în mod constant încălcarea dreptului la un proces echitabil în cazul în care instanța de apel a pronunțat o soluție de condamnare fundamentată pe o nouă interpretare a declarațiilor martorilor audiați în primă instanță, aceleași mărturii ce i-au determinat pe primii judecători să se îndoiască de temeinicia acuzațiilor și să dispună o soluție de achitare.

Împrejurarea că, dată fiind soluția de achitare pronunțată de către prima instanță, nu s-au formulat cereri de administrare de probe, este apreciată de Curte lipsită de relevanță, obligațiile ce îi incumbă instanței de control judiciar în temeiul art. 6 din Convenție impunându-i să ia măsuri pozitive pentru asigurarea dreptului la un proces echitabil (*cauza Constantin și Stoian contra României*).

Aceeași este poziția Curții Europene și în cauzele *Dănilă, Mircea, Spănu*, și, mai recent, *Popa și Tănăsescu, Găitănanu, Flueraș* contra României. În cauza *Găitănanu contra României*, hotărâre din 26 iunie 2012, Curtea a constatat că instanța de recurs s-a pronunțat aproape exclusiv asupra stării de fapt, reținând o stare de fapt complet opusă celei stabilite de instanțele inferioare. Pentru a pronunța condamnarea reclamantului, instanța nu a oferit o altă interpretare a legii materiale ori procesuale, ci numai o altă viziune asupra probelor administrate, socotind că martorii care au susținut vinovăția reclamantului au spus adevărul, contrar celor reținute de instanța de fond și cea de apel, care au avut dubii cu privire la veridicitatea acelor declarații. Pentru a pronunța o astfel de soluție, judecătorii din recurs nu au procedat la reaudierea martorilor, ci s-au folosit doar de declarațiile acestora consemnate la dosarul cauzei. În viziunea Curții, reinterpretarea probelor, fără ca martorii să fie reaudiați și fără ca judecătorii să poată aprecia veridicitatea lor în mod direct, reprezintă o atingere gravă a dreptului la apărare al reclamantului, fiind încălcat art. 6 din Convenție.

De asemenea, în cauza *Flueraș contra României* din 09.04.2013, Curtea a reținut încălcarea art. 6 par. 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului prin aceea că instanța de recurs și-a fundamentat soluția de condamnare pe o reinterpretare a declarațiilor martorilor, fără să procedeze la ascultarea lor nemijlocită. Prin această omisiune, s-a redus considerabil dreptul la apărare al inculpatului, Curtea apreciind că instanța română ar fi trebuit să aibă rol activ în acest sens, chiar dacă acesta nu ar fi solicitat expres administrarea de probe.

Hotărârea recentă în cauza *Hanu contra României*, din 4 iunie 2013, confirmă același punct de vedere al Curții, și, deși este ulterioară pronunțării soluției din prezenta cauză se impune a fi menționată, întrucât exprimă poziția Curții Europene într-o cauză identică cu cea de față, vizând chiar situația în care hotărârea de condamnare este pronunțată de către instanța de apel (aceeași este și situația cauzei *Constantin și Stoian*). Astfel, Curtea a constatat că „atunci când l-au condamnat pe reclamant nici curtea de apel și nici Curtea Supremă nu s-au bazat pe nicio probă nouă. În schimb, ele și-au bazat deciziile pe probe date de reclamant și de martori în fața procurorului și a tribunalului. Cu toate acestea, tribunalul, după ce a audiat martorii personal, a reținut că niciuna dintre probe nu constituia o probă concludentă pentru vinovăția reclamantului și l-a achitat. Chiar dacă instanțele de apel ar putea, în principiu, să dea propria lor interpretare a probelor aduse în fața lor, în prezenta cauză reclamantul a fost declarat vinovat pe baza declarației de martor care a fost considerată insuficientă de către tribunal și a justificat achitarea sa. În aceste circumstanțe, omisiunea curții de apel de a audia martorii în persoană și omisiunea Curții Supreme de a remedia situația prin trimiterea cauzei la curtea de apel pentru o nouă examinare a probelor a redus în

mod substanțial dreptul la apărare al reclamantului. Curtea reiterează că în jurisprudența sa a subliniat că una dintre cerințele procesului echitabil este posibilitatea acuzatului de a confrunța martorii în prezența unui judecător care trebuie să decidă în cauză, deoarece observațiile judecătorului cu privire la comportamentul și credibilitatea anumitor martori poate avea consecințe pentru acuzat. Considerentele anterioare sunt suficiente pentru a conduce Curtea la concluzia că în prezenta cauză instanțele naționale nu s-au conformat cu cerințele unui proces echitabil”.

Concluzionând, în raport de jurisprudența constantă a Curții de la Strasbourg, jurisprudență ce face parte din ordinea juridică internă, Înalta Curte reține că dreptul instanței de apel de reapreciere a probelor, cu referire expresă la probele testimoniale, prevăzut ca atare de dispozițiile art. 378 C.proc.pen., este subsumat obligației acesteia de a asigura respectarea art. 6 parag. 1 și 3 lit. d din Convenție, ceea ce impune administrarea lor nemijlocită.

În prezenta cauză probatoriul este reprezentat în mare parte de înscrisurile ce au stat la baza încheierii contractelor de transfer, rapoarte de constatare tehnico-științifică, documente financiar bancare, informații provenind de la Oficiul Național de Prevenire și Combateră a Spălării Banilor, dar și de declarații de martori care au caracter esențial pentru stabilirea vinovăției sau nevinovăției inculpaților sub aspectul săvârșirii infracțiunii de înșelăciune, cea mai gravă dintre acuzațiile aduse inculpaților. De asemenea, existența sau nu a acestei infracțiuni are posibile consecințe și în ceea ce privește celelalte infracțiuni pentru care s-a dispus trimiterea în judecată.

Pe baza depozițiilor martorilor prima instanță a stabilit că nu a existat o acțiune de inducere în eroare, că reprezentanții cluburilor au cunoscut existența memorandumurilor, au cunoscut quantumul sumelor pentru care s-au încheiat contractele de transfer și că inculpații au acționat cu acordul conducerii cluburilor de fotbal.

Deși cu ocazia dezbaterilor asupra recursurilor parchetul a susținut că niciuna dintre depozițiile martorilor nu este utilă cauzei, se constată că, prin motivele de apel, condamnarea inculpaților a fost solicitată făcându-se trimitere directă la probatoriul testimonial care ar dovedi vinovăția inculpaților (se indică declarația lui Sică Pușcoci dată în calitate de învinuit, a martorilor Cazan Paul, Lăzăreanu Marcel Călin, Gheorghe Dinu Mihail, Bălaj Mircea, Martin Ioan – referitor la transferul lui Dulca Cristian; declarația lui Sică Pușcoci, Stanciu Nicolae Marian, Ion Ionică și Pecheanu Gheorghe și Stamate Doina - la transferul lui Arhire Iulian etc.). Relevanța declarațiilor unora dintre martori, care nu au fost ascultați decât înainte de începerea urmăririi penale *in personam* (Sică Pușcoci, Stoenescu Mircea, Gonzalo Anton San Juan, Johan Versluis) în ceea ce privește

corecta stabilire a situației de fapt, rezultă cu evidență și din raportul de constatare efectuat de către specialiștii Gărzii Financiare, care este de asemenea invocat în susținerea apelului. Astfel, se constată că concluziile acestuia sunt formulate pornind de la analiza înscrisurilor realizată prin prisma declarațiilor date de martori care sunt redată și examinate detaliat în cuprinsul raportului de constatare (vol. III d.u.p. filele 122-277).

Pe depozițiile martorilor și-a întemeiat soluția și instanța de apel. Înalta Curte reține, exemplificativ, că, în timp ce tribunalul a arătat că „martorul Cazan Paul prin depoziția sa nu a convins instanța că în sarcina inculpatului Copos Gheorghe se poate reține săvârșirea infracțiunii de înșelăciune”, Curtea de apel, constată vinovăția pe baza aceleiași declarații; în timp ce tribunalul reține din depozițiile martorilor Pecheanu Gheorghe și Ion Ionică că aceștia cunoșteau despre împuternicirea dată impresarului Sică Pușcoci de către Clubul Oțelul Galați pentru a-l transfera în Coreea pe jucătorul de fotbal Arhire Iulian, Curtea de apel, invocând declarațiile aceluiași martori arată că inculpatul Stoica Mihai a acționat fără acordul conducerii clubului; în timp ce tribunalul, înlătură depozițiile membrilor Consiliului de Administrație ai Clubului Dinamo București, îndoiindu-se de susținerile acestora și explicând poziția lor procesuală prin distanța mare în timp dintre data la care respectivele transferuri s-au discutat în Consiliul de Administrație și data audierii lor și concluzionează că aceștia au avut cunoștință de sumele reale de transfer, având în vedere împrejurarea că aceste sume constituiau principala sursă de finanțare, respectiv una din sursele esențiale de obținere a fondurilor necesare pregătirii sportive, Curtea reține, pe baza depozițiilor aceluiași martori (Iftimoaie Cristian Ion, Vorniceanu Marius, Popescu Dumitru, Plugaru Gheorghe, Cohn Vladimir, Stan Ion) că mențiunile din procesele verbale ale Consiliului de Administrație, în sensul că se aprobă vânzarea drepturilor de transfer, nu corespund adevărului, martorii afirmând că la aceste ședințe nu au discutat, aprobat sau discutat respectivele memorandumuri.

Împrejurarea că parchetul nu a solicitat readministrarea probatoriului testimonial la care a făcut referire expresă în motivarea apelului este total lipsită de relevanță în raport de sarcinile ce îi reveneau instanței din perspectiva caracterului devolutiv integral al căii de atac, aceasta având obligația de a lua măsuri pozitive care să conducă la respectarea exigențelor art. 6 parag. 1 și 3 lit. d din Convenție. Ca atare, din oficiu, Curtea de apel trebuia să dispună citarea în vederea ascultării a martorilor ale căror depoziții erau esențiale în cauză, respectiv Sică Pușcoci, Paul Cazan, Lăzăreanu Marcel Cătălin, Gheorghe Dinu Mihail, Stanciu Nicolae Marian, Ion Ionică, Pecheanu Gheorghe, Stamate Doina, Contra Cosmin, Gonzalo Anton San Juan, Johan Versluis, Stoenescu Mircea, Sicoe Gabriel, Nicolae Badea, Petrina Valentin Marius, Zotta Constantin, Iftimoaie Cristian Ion, Vorniceanu Marius,

Popescu Dumitru, Plugaru Gheorghe, Cohn Vladimir, Stan Ion, parchetul susținându-și motivele de apel și în raport de aceste declarații.

Mai mult, se constată că martorii Sică Pușcoci, Stoenescu Mircea, Gonzalo Anton San Juan și Johan Versluis nici măcar nu au fost audiați în fața instanței de fond, ci doar în cursul urmăririi penale, ultimii doi, prin comisie rogatorie, înainte de începerea urmăririi penale *in personam*, astfel că era necesar să se acorde inculpaților posibilitatea de a le adresa întrebări și de a le contesta credibilitatea, mai ales că depozițiile acestora au fost avute în vedere pentru reținerea vinovăției.

Declarațiile martorului Johan Versluis erau esențiale sub aspectul condițiilor în care au fost încheiate memorandumurile între firma Phoenix B.V. Rotterdam și cluburile de fotbal, iar în ceea ce privește pe Gonzalo Anton San Juan se constată că, deși din actele încheiate nu rezulta că inculpatul Becali Ioan a participat la încheierea contractelor de transfer ale lui Contra Cosmin și Mara Bogdan la Deportivo Alaves din Spania, martorul susține că nu firma din Olanda a fost intermediarul transferurilor, ci Giovanni Becali care a acționat în calitate de intermediar și reprezentant al jucătorilor.

Sică Pușcoci și Stoenescu Mircea, față de care s-a dispus o soluție de scoatere de sub urmărire penală, au fost implicați direct în cauză prin intermedierea transferurilor fotbalistilor Dulca Cristian și Arhire Iulian (Sică Pușcoci) sau semnarea memorandumurilor din partea Clubului Dinamo București cu firma Phoenix B.V. Rotterdam (Stoenescu Mircea), astfel că trebuiau ascultați în mod nemijlocit de către instanța de apel, cu atât mai mult cu cât aceasta a înțeles să folosească depozițiile celor doi date cursul urmăririi penale în susținerea soluției de condamnare.

Ca atare, sub aspectul analizat se constată întemeiate criticile formulate, decizia recurată fundamentându-se pe același probe ce au determinat tribunalul să dispună achitarea inculpaților întrucât faptele nu există și pe depozițiile unor martori care nu au fost niciodată ascultați în condiții de contradictorialitate, Curtea de apel ignorând obligațiile ce revin instanței de control judiciar atunci când devolvează cauza în fapt și în drept, mai ales când controlul vizează o soluție de achitare.

Se constată așadar incidența cazului de casare prevăzut de dispozițiile art. 385⁹ alin. 1 pct. 17² C.proc.pen., condamnarea inculpaților în condițiile lipsei totale a cercetării judecătorești fiind, din punct de vedere procedural, contrară dispozițiilor legale ce guvernează judecata în apel, astfel cum acestea trebuie aplicate din perspectiva jurisprudenței instanței europene.

Înalta Curte nu poate însă să nu puncteze și totala lipsa de rol activ a Ministerului Public care nu a propus administrarea niciunei probe, opunându-se celor solicitate în apărare de către inculpați, cu motivarea că acestea ar fi